

شناسایی عوامل موثر در توسعه علمی کاربردی دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی

با رویکرد فراترکیب

محمدحسین قربانی^{1*}، سارا کاشکر²، حبیب هنری³، غلامرضا شعبانی بهار⁴

1. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه علامه طباطبائی (ره)، تهران، ایران

2. دانشیار مدیریت ورزشی دانشگاه علامه طباطبائی (ره)، تهران، ایران

3. دانشیار مدیریت ورزشی دانشگاه علامه طباطبائی (ره)، تهران، ایران

4. استاد مدیریت ورزشی دانشگاه علامه طباطبائی (ره)، تهران، ایران

تاریخ دریافت: (1399/11/09) تاریخ پذیرش: (1401/01/15)

Identifying Affecting factors development of applied science Faculty of physical education and sports by Meta syntheses approach

M. H. Ghorbani^{*1}, S. Kashkar², H. Honari³, Gh. Shabani Bahar⁴

1. PhD Student of Sports Management, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

2. Associate Professor of Sports Management, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

3. Associate Professor of Sports Management, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

4. Professor of Sports Management, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

Received: (2020. May. 29)

Accepted: (2022. Apr. 04)

نوع مقاله: پژوهشی

چکیده

Abstract

In the field of development of the faculties of physical education and sports sciences have been carried out scattered scientific researchs all over the world, which has led to the writing and publication of many articles in scientific journals. Comprehensive and in-depth review of these studies and the interpretation of their findings can provide researchers with a clear understanding. The aim of this study was to identify the affecting factors development of applied science Faculty of physical education and sports. This research was applied in terms of purpose and descriptive-analytical in terms of research strategy, which was done using a qualitative approach and using the Meta-syntheses method as implementation path in data collection and analysis. The statistical population of the present study is all articles related to the field of development Faculty of physical education and sports that have been published in Google Scholar and Science Direct databases from 2005-2020. Based on this, using keywords, the most relevant research was selected with a purposeful approach (N = 134). The meta-syntheses method Sandelowski & Barros (2007) was used to examine the findings. Findings showed that 5 components (education, research, entrepreneurship, relations with the community and Scientific Supremacy), 18 subcomponents and 122 codes are involved in the development Faculty of physical education and sports. Finally, according to the research findings, a model of factors affecting the development Faculty of physical education and sports was developed.

Keywords

Development, Meta-syntheses, physical education, Scientific Supremacy, sports science.

در حوزه توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی تحقیقات علمی پراکنده‌ای در سطح جهان صورت گرفته است که منجر به تدوین و چاپ مقاله‌های زیادی در نشریه‌های علمی شده است. بررسی جامع و عمیق این پژوهش‌ها و تفسیر یافته‌های آنها می‌تواند درک روشنی به محققان ارائه دهد. هدف پژوهش حاضر بررسی عوامل موثر در توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی بود. این پژوهش به لحاظ هدف، کاربردی و از نظر استراتژی توصیفی-تحلیلی بود که با استفاده از رویکرد کیفی و با استفاده از روش فراترکیب به عنوان مسیر اجرا در جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها انجام شد. جامعه آماری تحقیق حاضر، کلیه مقاله‌های مرتبط با حوزه توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی است که در پایگاه‌های اطلاعاتی گوگل اسکولار و ساینس دایرکت از سال 2005 تا 2020 چاپ شده است. بر این اساس با استفاده از واژگان کلیدی، مرتبط‌ترین پژوهش‌ها با رویکرد هدفمند انتخاب شد (N=134). برای بررسی یافته‌ها از روش فراترکیب سندلوسکی و باروس (2007) استفاده گردید. یافته‌ها نشان داد 5 مولفه (آموزش، پژوهش، کارآفرینی، ارتباط با جامعه و مرجعیت علمی)، 18 زیرمولفه و 122 کد در زمینه توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی نقش دارند. در نهایت با توجه به یافته‌های تحقیق الگوی عوامل موثر بر توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی تدوین شد.

واژه‌های کلیدی

توسعه، تربیت‌بدنی، علوم ورزشی، مرجعیت علمی، فراترکیب.

*Corresponding Author: Mohammad Hosein Ghorbani

E-mail: afarahani@pnu.ac.ir

* نویسنده مسئول: محمدحسین قربانی

مقدمه

تحولاتی که در قرن جاری روی داده است شرایطی نوین را برای دانشگاهها و مراکز آموزش عالی به وجود آورده است و توسعه دانشگاهها همگام با تحولات ضرورت و اهمیت پیدا کرده است (مدرسی و همکاران، 1399). سیستم‌های دانشگاهی از گذشته در حال تغییر هستند و مرزهای سازمانی و هنجاری آنها در طول این سالها دگرگون شده است (یوجتو¹، 2007). عدم قطعیت یکی از پیامدهای تغییرات سریعی است که در جهان رخ داده است و آموزش را با چالش اساسی روبه‌رو کرده است. مسئله اساسی این است که دانشگاهها در این شرایط چطور می‌توانند توسعه پیدا کنند و خود را برای آینده‌های نامشخص آماده کنند (اسنایدرز² و همکاران، 2018). از سوی دیگر نقش دانشگاهها از گذشته تا به امروز هم بسیار تغییر کرده است. امروزه دانشگاهها ابزار مهمی در تسهیل اقتصاد دانش‌بنیان هستند و به عنوان کاتالیزوری مهم برای توسعه اقتصادی و اجتماعی منطقه و جامعه خود دیده می‌شوند (کیری³، 2005). امروزه دانشگاهها نه تنها باید فعالیت‌های آموزشی و تحقیقاتی خود را به خوبی انجام دهند، بلکه مسئولیت گسترده‌تری نسبت به توسعه اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی جامعه دارند. بدین خاطر دانشگاهها باید پاسخگوی تقاضا و نیازهای مستمر جامعه باشند. برای این امر نیاز است منابع درآمدی خود را متنوع کنند و در مسیر رشد و پیشرفت قرار گیرند (کلیو⁴ و همکاران، 2019).

دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی به عنوان یکی از بخش‌های تابعه وزارت علوم، تحقیقات و فناوری است که توسعه آن نیاز به توجه دقیق و اصولی دارد و از آنجا که مأموریت فارغ التحصیلان علوم ورزشی بر تأمین امکانات ابعاد مختلف سلامت جسمانی، روانی و اجتماعی افراد جامعه را در پی دارد و از سویی دیگر، ورزش عامل مهمی در توسعه پایدار محسوب می‌شود و در طول سالیان گذشته نقش مهمی در تحقق توسعه و صلح، ارتقاء احترام به قشرهای خاص، مشارکت و توانمندسازی زنان، جوانان و افراد جامعه داشته است و از همه مهم‌تر در سلامتی شهروندان نقش اساسی دارد، و همچنین از آنجا که مدیریت سلامتی انسان

یکی از موضوعات مهم در پیش‌بینی علوم و فناوری‌های تأثیرگذار در سال 2025 است و برای افراد موضوع سلامتی روزبه‌روز مهم‌تر می‌شود (هاینس⁵، 2009). علوم ورزشی به افراد می‌آموزد که چگونه می‌توانند سلامت، امنیت، رفاه و میزان فعالیت بدنی خود را در زمینه‌های متنوع و متغیر بهبود دهند. بر این اساس، توجه به توسعه دانشکده‌های تربیت بدنی و علوم ورزشی ضرورتی غیرقابل انکار می‌یابد. حوزه تربیت بدنی و علوم ورزشی دارای پایه‌های محکمی در زمینه‌های علمی مانند فیزیولوژی ورزشی، تغذیه ورزشی، بیومکانیک و روانشناسی ورزشی است و به جامعه در مورد انتخاب‌های سالم، ایمن و فعال در حوزه‌های مختلف آگاهی می‌دهد (یونسکو⁶، 2015). از سوی دیگر در ورزش مجموعه‌های متنوعی از مشارکت در سطوح جغرافیایی وجود دارد. باشگاه‌های ورزشی هواداران بسیاری در سراسر جهان دارند و موفقیت‌های ورزشی تأثیر بسزایی در افزایش روحیه، امید، غرور و برانگیختگی ملی دارند. به خاطر این موضوع و تأثیراتی که ورزش در سطوح محلی، منطقه‌ای، ملی و جهانی دارد؛ اهمیت بررسی عوامل تأثیرگذار بر توسعه دانشکده‌های علوم ورزشی اهمیت می‌یابد (لینچ⁷، 2016). علاوه بر این ورزش نه تنها در سلامتی نقش دارد بلکه یک صنعت جهانی تلقی می‌شود که بر سایر بخش‌های جامعه بسیار تأثیرگذار است و افراد زیادی در این صنعت فعالیت می‌کنند (راتن⁸، 2017). دانشکده‌های تربیت بدنی و علوم ورزشی به عنوان تولیدکننده دانش اصلی در زمینه ورزش در صورت بی‌توجهی و طی کردن مسیر نامناسب نمی‌توانند در جامعه و صنعت تأثیرات مثبتی داشته باشند. بدین خاطر توسعه این دانشکده‌ها برای جامعه و صنعت ورزش بسیار مهم محسوب می‌شود. حوزه‌های علوم ورزشی نیاز است در جهت‌هایی حرکت کنند که ارزش آن را داشته باشد. دانشکده‌های تربیت بدنی مسئول اصلی بررسی اعتبار برنامه‌های خود و تعیین اولویت‌های مناسب برای رشد و پیشرفت است (کاستا⁹، 2005).

آموزش و تحقیق در دانشگاه همیشه مسئله مهمی بوده است اما با به وجود آمدن نسل سوم دانشگاهها تمرکز سیاستگذاران به سمت مأموریت دانشگاه‌های کارافزین

7 . Lynch
8 . Ratten
9 . Costa

1 . Ughetto
2 . Snijders
3 . Kirby
4 . Kliewe
5 . Hines
6 . UNESCO

را به یادگیری مادام‌العمر و پیشرفت مستمر مجهز می‌کند (مسون^{۱۰} و همکاران، 2017؛ ردان و راجله^{۱۱}، 2020).

امروزه یادگیری تجربی یکی از مؤلفه‌های اصلی آموزش محسوب می‌شود. یادگیری از طریق تجربه زمانی اتفاق می‌افتد که دانشجو با انجام کارها یا انجام وظایف در دنیای واقعی کسب تجربه کند و به طور عملی یاد بگیرد. یادگیری تجربی به دانشجویان این امکان را می‌دهد که مهارت‌های خود را در محیط واقعی تمرین کنند. اسپوهر و دادز^{۱۲} (2010) در تحقیق خود بیان می‌کنند 77٪ برنامه‌های علوم ورزشی در مقطع کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری نیاز به یادگیری تجربی دارند. معمولاً یادگیری تجربی در مکانی خارج از دانشگاه مانند سازمان‌های ورزشی و مشاغل صنعت ورزش به وجود می‌آید. یافته‌های تحقیق نایت و سینجر^{۱۳} (2013) حاکی از آن است که برنامه‌های علوم ورزشی به اندازه کافی دانش‌آموختگان را واجد شرایط برای تأمین نیازهای بازار کار نمی‌کند. علاوه بر این دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی نیاز دارند مشارکت بیشتری در فعالیتهای کارآفرینی داشته باشند و با انجام تحقیقات منطقی و توجیه‌پذیر تغییر و تحولات مختلف را درک کنند (کورکوزوسکا^{۱۴} و همکاران، 2017). نتایج تحقیق راتن (2011) نشان می‌دهد که با اتصال دانشجویان ورزشی به آموزش کارآفرینی، قابلیت‌های استخدام و مهارت‌های اجتماعی آنها توسعه می‌یابد (راتن، 2011). علاوه بر این راتن و جونز^{۱۵} (2018) در تحقیق خود بیان می‌کنند که آموزش کارآفرینی راهی برای ایجاد یک جهت‌گیری مناسب و عملی برای مطالعات ورزشی است. نتایج تحقیق کشاورز و مهریشندی (1399) نشان می‌دهد موانع کارآفرینی در ورزش شامل موانع خانوادگی، شخصیتی، پرورشی، علمی - تخصصی، مالی، فرهنگی - اجتماعی و قانونی می‌باشد. نتایج تحقیق میرزازاده و همکاران (1399) نشان داد عوامل موثر بر رشد استارت‌آپ‌های دانشجویان علوم ورزشی شامل عوامل فردی، موسس، محیط آموزشی دانشکده، اقتصادی دانشگاهی، تکنولوژی و ارتباطات،

سوق پیدا کرده است؛ به این معنی که علاوه بر وظایف اساسی آموزش و تحقیق، دانشگاه‌ها موظفند در جامعه خود مشارکت بیشتری داشته باشند و دانش خود را به جامعه خود انتقال دهند (بلوکی و پناچیو^۱، 2016). در این زمینه نتایج تحقیق رحیمی و همکاران (1399) نشان می‌دهد تأثیر مدیریت دانش بر پیشبرد کارکردهای دانشگاه نسل سوم در دانشکده‌های علوم ورزشی مثبت و معنادار است. یافته‌های تحقیق داسچپر و سوتیریادو^۲ (2018) حاکی از آن است که آموزش علوم ورزشی به صورت مجزا از جامعه انجام می‌شود و به ابعاد اجتماعی و سایر جنبه‌های زمینه‌ای (به عنوان مثال فرهنگ سازمانی) صنعت ورزش توجه نمی‌شود. دانشگاه‌ها از موسسه علمی سنتی که معمولاً برج عاج^۳ نامیده می‌شود به موسساتی تبدیل شده‌اند که تعامل نزدیکی با بازیگران صنعت دارند و نقش فعالی در انتقال دانش و فناوری ایفا می‌کنند (دست و پرکمن^۴، 2011). استعاره کلاسیک برج عاج برای توصیف دنیای سنتی دانشگاه است که دانشگاهیان را در فضاهای محصور دانشگاه و در کتابخانه‌های آرام آکادمیک می‌بیند که از فضای جامعه خود دور است (رابرتسون^۵، 2017). با بازاندیشی در سیاست‌های دانشگاه چگونگی رشد و توسعه متناسب با خواسته‌های صنعت اهمیت پیدا کرده است (سدنتوپ^۶، 2002). برای مثال آموزش در دانشگاه به عنوان عنصر اصلی توسعه پایدار بر مهارت‌ها و توانایی‌های خاص مورد نیاز برای تصمیم‌گیری و اقدام در شرایط عدم اطمینان و پیچیدگی متمرکز شده است (استرانک^۷، 2014). یادگیری یکپارچه کار^۸ یکی از روش‌هایی است که توسط دانشگاه‌ها برای برآورده کردن نیاز کاری فارغ‌التحصیلان در نظر گرفته شده است. در این روش یادگیری یک موضوع با کاربرد عملی آن در محیط کار صورت می‌گیرد. یک الگوی ایده آل برای دانشگاه‌های علاقمند به انجام یادگیری یکپارچه کار از طریق درج یادگیری پیشرفت شغلی^۹ است. یادگیری پیشرفت شغلی به دانشجویان کمک می‌کند مهارت‌ها و دانش کاربردی برای مدیریت مشاغل خود کسب کنند و آنها

9 . career development learning (CDL)
10 . Messum
11 . Reddan & Rauchle
12 . Schoepfer & Dodds
13 . Nite & Singer
14 . Kurezewska
15 . Ratten & Jones

1 . Bellucci & Pennacchio
2 . de Schepper & Sotiriadou
3 . ivory tower
4 . D'este & Perkmann
5 . Robertson
6 . Siedentop
7 . Strunk
8 . work integrated learning (WIL)

ورزشی تحقیقات پراکنده‌ای انجام شده است و دید جامع و منسجمی در تحقیقات وجود ندارد و به هر یک از تحقیقات به نوعی راه خود را بدون توجه به سایر تحقیقات پیش گرفته اند. بدین خاطر رویکردی جامع‌نگر در این حوزه وجود دارد و خلأ پژوهشی منسجم در این زمینه کاملاً احساس می‌شود. نتایج پژوهش می‌تواند یک چارچوب نظری جدید در زمینه عوامل مؤثر بر توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی ارائه نموده و جهت‌گیری مناسبی برای تحقیقات آینده مشخص کند. هدف تحقیق شناسایی، ترکیب و بازسازی عوامل مؤثر در زمینه توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی است؛ لذا این تحقیق درصدد پاسخگویی به این سوال است که عوامل مؤثر در توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی چیست؟

روش‌شناسی تحقیق

این پژوهش به لحاظ هدف، کاربردی و از نظر استراتژی توصیفی-تحلیلی بود که با استفاده از رویکرد کیفی و با استفاده از روش فراترکیب به عنوان مسیر اجرا در جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها انجام شد. فراترکیب روشی است که تحقیقات صورت گرفته را بررسی، ترکیب و آسیب‌شناسی می‌کند و دانش موجود را توسعه می‌دهد (کمالی، 1396). جامعه آماری تحقیق حاضر، کلیه مقالات مرتبط با حوزه توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی بود که در پایگاه‌های اطلاعاتی گوگل اسکولار و ساینس دایرکت از سال 2005 تا 2020 چاپ شده است. بر این اساس با استفاده از واژگان کلیدی، مرتبط‌ترین پژوهش‌ها با رویکرد هدفمند انتخاب شدند (N=134). برای بررسی داده‌های تحقیق از روش فراترکیب سندولوسکی و باروسو⁶ (2007) استفاده شد. این روش شامل هفت مرحله است: 1. تنظیم سوال پژوهش (ابعاد تحقیق مانند جامعه، زمان و چستی، پیامدها و عوامل مؤثر)، 2. مرور ادبیات به صورت نظام‌مند (جستجوی مقالات منتشر شده و انتخاب واژگان کلیدی مرتبط)، 3. جستجو و انتخاب متون مناسب (بازبینی مقالات و حذف غیرمرتبطها و ارزیابی مقالات)، 4. استخراج اطلاعات متون (محققان، روش پژوهش، هدف پژوهش، متغیرهای مهم، 5. تحلیل و ترکیب یافته‌های کیفی (بررسی موضوعی و توصیف موضوع به بهترین شکل)، 6. کنترل

امکانات و تسهیلات و فرهنگی اجتماعی می‌باشد. دانشکده‌های علوم ورزشی باید در ابعاد کسب و کارهای مختلف درگیر شوند و آموزش کارآفرینی می‌تواند دانش و اطلاعات لازم را برای آنها فراهم کند. همچنین این امر به دانشجویان علوم ورزشی کمک می‌کند تا از نظر اشتغال در بازار موقعیتی بهتر و مناسب‌تر داشته باشند. دانشجویان می‌توانند با کسب مهارت‌های کارآفرینی در مورد چگونگی خودکفایی در بازار کار درس‌های زیادی بیاموزند. علاوه بر این کسب مهارت‌های لازم و دانش کاربردی باعث افزایش اعتماد به نفس دانشجویان در مدیریت شغل می‌شود (راتن و جونز، 2018).

بدون تجزیه و تحلیل یک حوزه و تحقیقات آن بخش بزرگی از موارد با اهمیت از دید پنهان می‌ماند. جامعه تربیت‌بدنی از گذشته خود کم می‌داند و اغلب در اولویت‌های اضطراری اکنون خود دست و پا می‌زند (کرک⁴، 2009). پیامد بی‌اهمیتی به گذشته رنج‌ها و مشکلاتی است که امروزه گریبان‌گیر دانشگاه شده است. مواردی مانند استرس، خستگی، کلافگی و اضطراب چیزهایی است که در بسیاری از دانشجویان مشاهده می‌شود. روندهای فعلی موجود نیز چیزی بیشتر از گذاشتن چسب زخم بر روی زخم² نیست و مسئله را نمی‌تواند حل کند (گیبب³ و همکاران، 2019). در این راستا نتایج تحقیق یاسار و تورگوت⁴ (2019) نشان می‌دهد که دانشجویان دانشکده علوم ورزشی استرس شغلی بالایی را تجربه می‌کنند. موضوع مشخص دیگر این است که امروزه با افزایش تحقیقات در حوزه‌های مختلف علمی سردرگمی در برخی زمینه‌ها شکل گرفته است و تحقیقات فقط روی هم تلنبار می‌شوند. بسیاری اوقات نیاز است که به جای انجام تحقیقات جدید، تحقیقات موجود با دید عمیق‌تری بررسی شود. فراترکیب یکی از روش‌هایی است که در این زمینه بسیار اثربخش است. ترکیب پژوهش‌ها و بررسی نظام‌مند و علمی تحقیقات باعث می‌شود نگاه جامع و عمیق به یک مسئله صورت گیرد (کمالی، 1396). این موضوع باعث می‌شود تمایز تفسیرهای مختلف مشخص شود و درک روشنی برای محققان در زمینه مطالعات مختلف به وجود آید (بک⁵، 2002). همان‌طور که اشاره شد دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی به دلیل اهمیتی که در جامعه و صنعت ورزش دارند نیازمند بررسی دقیق می‌باشند. در زمینه توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم

4 . Yasar & Turgut

5 . Beck

6 . Sandelowski & Barros

1 . Kirk

2 . a plaster on a gaping wound

3 . Gibbs

کیفیت (حفظ و کنترل کیفیت مطالعات)، 7. ارائه یافته‌ها (استخراج پاسخ سوال تحقیق) می‌باشد. این فرایند در جدول (1) نشان داده شده است.

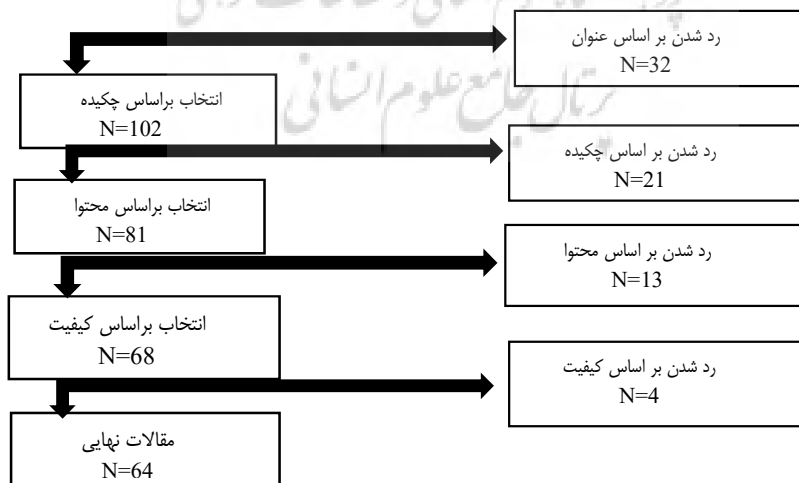
جدول 1. مراحل روش فراترکیب سندلوسکی و باروسو (2007)

عنوان مراحل	تعریف
1. تنظیم سؤالات پژوهش	سؤالاتی در زمینه ماهیت موضوع تنظیم می‌شود. پرسش‌هایی که به عنوان شاخص در تحقیقات فراترکیب مورد استفاده قرار می‌گیرد شامل چه چیزی (what)، جامعه مورد مطالعه (who)، محدوده زمانی (when) و چگونگی انجام کار (how) است.
2. بررسی نظام‌مند متون	جستجو در پایگاه‌های علمی هدف با محدودیت‌های مشخص انجام می‌شود
3. جست‌وجو و انتخاب مقاله‌های مرتبط	با استفاده از معیارهای مشخص مطالعات انتخاب می‌شوند
4. استخراج نتایج	نتایج تحقیقات مختلف استخراج می‌شوند
5. تجزیه و تحلیل و ترکیب نتایج	پس از تجزیه و تحلیل نتایج شناسایی شده دسته‌بندی‌های مشخصی انجام می‌شود تا موضوعات شناسایی شده در یک دسته مشخص به خوبی توصیف شوند
6. کنترل کیفیت	کیفیت یافته‌های تحقیق کنترل می‌شود
7. ارائه یافته‌ها	یافته‌ها ارائه و الگوی نهایی تدوین می‌شود

یافته‌های تحقیق

دایرکت بررسی می‌شود. در گام دوم بدین منظور کلیه تحقیقات انجام شده و در دسترس در زمینه توسعه دانشکده-های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی بررسی شد و در نهایت با استفاده از کلیدواژگان مرتبط 134 مقاله یافت شد. در مرحله سوم معیارهای مختلفی مانند عنوان، چکیده، محتوا، دسترسی و کیفیت 134 مقاله ارزیابی شد و در نهایت 64 مقاله انتخاب شد. شکل 1 نحوه گزینش مقالات مرتبط را نشان می‌دهد.

در این بخش نتایج هر یک از گام‌های تحقیق ارائه می‌شود: در گام یک چه چیزی سوال بررسی عوامل موثر بر توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی بود. جامعه مورد مطالعه تحقیقات خارجی بود که به توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی پرداخته بودند. محدوده زمانی از سال 2005-2020 بود و با استفاده از رویکردی هدفمند تحقیقات مرتبط از پایگاه‌های گوگل اسکولار و ساینس

شکل 1. الگوریتم انتخاب مقالات نهایی

2 ارائه شده است.

در مرحله چهارم پس از گزینش مقالات کدهای اولیه در تحقیق شناسایی شدند. نتایج و اطلاعات مقاله‌ها در جدول

جدول 2. نتایج تحقیقات انجام شده در حوزه عوامل مؤثر بر توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی

کدهای اولیه شناسایی شده	محقق
آموزش کارآفرینی به دانشجویان علوم ورزشی؛ توسعه قابلیت استخدام دانشجویان علوم ورزشی؛ توسعه مهارت‌های اجتماعی دانشجویان علوم ورزشی؛	Ratten (2011)
مشارکت بیشتر دانشکده علوم ورزشی در فعالیت کارآفرینی؛ آموزش کارآفرینی به دانشجویان علوم ورزشی؛ ارتباط دانشکده با صنعت ورزش؛ تمرکز بر تحقیقات توجیه‌پذیر؛	Kurczewska et al., (2017)
آموزش کارآفرینی به دانشجویان علوم ورزشی؛ جهت‌گیری عملی دانشکده علوم ورزشی؛ درگیر شدن دانشکده در ابعاد مختلف کسب و کارهای ورزشی؛ ایجاد موقعیتی مناسب برای اشتغال در بازار؛ کسب مهارت‌های کارآفرینی توسط دانشجویان با برنامه‌های دانشکده؛ معرفی دانش و مهارت‌های جدید برای افزایش اعتماد به نفس دانشجویان؛ دانشکده زمینه شکل‌گیری استارت‌آپ‌های اقتصادی مناسب را ایجاد کند؛ استفاده دانشکده از شتاب دهنده و انکوباتورها؛ پیوند دادن تحقیقات دانشگاه به نیازهای عملی موجود؛ انتقال فناوری توسط دانشگاه برای نشان دادن خودکارآمدی سازمان؛ توسعه مهارت‌های اجتماعی و اشتغال‌زایی دانشجویان؛ در دسترس بودن دوره‌های آموزشی علوم ورزشی به صورت آنلاین	Ratten & Jones (2018)
ایجاد تمایز برای رشته‌های علوم ورزشی؛ اعتباربخشی به برنامه‌های دانشکده؛ بازبینی در مأموریت و مشخص کردن اولویت‌های رشته‌های ورزشی؛ جهت‌گیری مناسب حوزه ورزش و تحقیقات آن؛ افزایش کیفیت مراکز تحقیقاتی علوم ورزشی؛ پیوند تئوری و عمل در ورزش؛ ایجاد منابع تحقیقاتی مناسب و کافی در حوزه ورزش؛ تحقیقات فرا رشته‌ای در ورزش؛ افزایش تحقیقات میان رشته‌ای و تحقیقات مشارکتی؛ منتشر کردن تحقیقات مدیریت ورزشی برای عموم؛ افزایش پیوند صنعت و فرصت‌های سرمایه‌گذاری برای تحقیق؛ تعیین مناسب‌ترین مکان برای قرارگیری رشته‌های علوم ورزشی در ساختار دانشگاه؛ ایجاد زیرساخت قوی و بهتر برای موقعیت و وضعیت بهتر رشته‌ها؛ ایجاد و تامین بودجه و سرمایه‌گذاری مناسب برای تحقیقات؛ ایجاد برنامه‌های مناسب برای آمادگی دانشجویان دکتری؛ مجهز شدن دانشجویان به روشهای جدید تفکر	Costa (2005)
توسعه فناوری و در نظر گرفتن پیامدهای فناوری؛ استفاده از فناوری اطلاعات؛ توجه به مشاغل جدیدی که به خاطر فناوری ایجاد می‌شود	Lundén (2019)
ارائه تجربه آموزشی به دانشجویان با فرصت‌های متعدد برای	André & Hastie (2017)

	یادگیری؛ دادن نقش‌های مختلف سازمانی و آموزشی به دانشجویان (نقش‌هایی مانند مربی، مدیر، مربی بدنسازی، روزنامه نگار ورزشی و ...)
González-Serrano et al., (2017)	ایجاد توانایی‌های کارآفرینی در دانشجویان؛ آموزش کارآفرینی به دانشجویان
González-Serrano et al., (2019)	آموزش کارآفرینی به دانشجویان؛ ایجاد مهارت‌های کارآموزی در دانشجویان؛ تسهیل ورود دانشجویان برای ورود به بازار کار
Smith (2019)	ایجاد فعالیت‌های حرفه‌ای قابل اعتماد (EPA)؛ تدریس و یادگیری مؤثر اساتید؛ ارائه برنامه درسی اثربخش؛ ایجاد فرصت‌های حل مسئله در دنیای واقعی برای دانشجویان؛ فراهم نمودن فعالیت‌های آزمایشگاهی و میدانی برای دانشجویان؛ آموزش علوم ورزشی مطابق با نیازها و انتظارات نهادها و کسب و کارهای ورزشی
Nite & Singer (2013)	مجهز کردن دانشجویان به هر دو روش تحقیق کیفی و کمی؛ ارائه برنامه‌های آموزشی متناسب با خواسته‌ها و انتظارات دانشجویان؛ الزام برای گذراندن دوره‌ها و سمینارهای روش تحقیق کیفی و کمی برای دانشجویان دکتری
Khurramov (2017)	ایجاد توانایی برای نوآوری اساتید؛ آماده‌سازی دانشجویان برای فعالیت‌های ورزشی و آموزشی آینده؛ حل مشکلات آموزشی دانشجویان؛ استفاده از روش تقلید، روش پروژه محور، روش بازی و ... در آموزش
Saatchian et al., (2018)	مشارکت دانشگاه در صنعت ورزش؛ ارتباط دانشگاه و صنعت؛ بین‌المللی‌سازی دانشگاه؛ ورود دانشگاه به سطوح منطقه‌ای، ملی، بین‌المللی و جهانی؛ تعادل در انجام تحقیقات بنیادی و توسعه برنامه‌های کاربردی؛ تنوع در ترکیب جمعیت دانشجویی دانشگاه؛ تحول اساسی در روش‌های تدریس و یادگیری در دانشگاه؛ تأکید بر یادگیری مادام‌العمر؛ توسعه فناوری اطلاعات؛ توجه به ارتباطات و ظهور دانشگاه‌های مجازی؛ به دست آوردن منابع مالی جدید و متنوع توسط دانشگاه
Pitts & Danylchuk (2007)	وجود محتوای درسی کم و نامناسب در برخی حوزه‌های علوم ورزش؛ ارتباط نامناسب دانشکده با صنعت و کسب و کارهای ورزشی؛ وجود و بکارگیری روش‌های تحقیق محدود توسط محققان؛ عدم رفع تقاضا و نیاز برخی حوزه‌ها و بخش‌های ورزش
Jones & Jones (2014)	توجه به مهارت‌های لازم دانشجویان برای موفقیت در دنیای کسب و کار؛ اهمیت به مهارت‌های کارآفرینی دانشجویان؛ توجه به فرصت‌های شغلی موجود در ورزش؛ اهمیت دادن به انکوباتورها و مراکز رشد
Kirkpatrick et al., (2018)	ارائه آموزش‌های مناسب به دانشجویان؛ آماده کردن دانشجویان برای کار در صنعت ورزش؛ استفاده از روش‌های خلاقانه در تدریس؛ آموزش مهارت‌های مناسب به دانشجویان برای کار در مشاغل ورزشی؛ آموزش تجربی و انتقال تجربیات لازم برای کار در صنعت ورزشی
Schoepfer & Dodds (2010)	ارائه فرصت‌های یادگیری تجربی به دانشجویان مانند کارآموزی

	و کلاسهای عملی؛ آموزش مهارت‌های لازم به دانشجویان؛ ارائه فرصت تمرین مهارت‌ها در دنیای واقعی
Herrera (2017)	به کارگیری روشهای مختلف تدریس توسط اساتید؛ ایجاد محیط آموزشی مناسب برای لذت بردن دانشجویان از آموزش؛ توجه به شایستگی و سوادآموزی در آموزش
Adam et al., (2018)	توجه دانشکده به نیازهای فعلی و آینده بازار کار؛ توجه به توانایی بازاربازی دیجیتال، شبکه سازی، مهارت های تصمیم گیری، ارتباط کلامی و توانایی کار تیمی و ... دانشجویان؛ ارتباط مناسب بین مؤسسات آموزش عالی ورزش و بازار کار؛ توجه به کارورزی و پروژه های مربوط به بازار کار مانند نمایشگاه‌های شغلی
Borchert & Schlöffel (2017)	اجرای الگوهای تدریس انعطاف پذیر و فراگیر؛ وجود و استخدام اساتید متعهد؛ آموزش دانشجویان مبتنی بر شایستگی؛ تأمین نیازهای آموزشی متخصصان صنعت ورزش؛ حل مسائل صنعت ورزش؛ اعتباربخشی و ارزیابی برنامه‌ها؛ توجه به فعالیت بدنی و سلامتی جامعه؛ ارتباط نزدیک تر با جامعه؛ بهبود کیفیت زندگی و زندگی سالم بخش‌های مختلف جامعه؛ ترویج سبک زندگی سالم در بین شهروندان؛ بهبود عملکرد حرکتی و مهارت‌های حرکتی افراد؛ توجه به زبان انگلیسی به عنوان زبان دوم؛ ایجاد فرصت کارآموزی در ورزش و یادگیری عملی برای دانشجویان
Messum et al., (2017)	ایجاد فرصت یادگیری یکپارچه در محیط کار (WIL)؛ کسب مهارت‌های خاص شغلی ورزشی توسط دانشجویان؛ ایجاد آمادگی کار در صنعت برای فارغ التحصیلان؛ همکاری مستمر و نزدیک دانشگاهیان و کارفرمایان؛ توسعه مهارت اشتغال‌پذیری دانشجویان با استفاده از یادگیری آنلاین به خصوص در آینده
Tran (2016)	در تدوین برنامه درسی و تجدید نظر در آن کارفرمایان صنعت با دانشگاهیان تعامل داشته باشند؛ همکاری نزدیک دانشگاهیان با کارفرمایان صنعت برای اشتغال دانشجویان؛ تمرکز بر روی نتیجه و خروجی دانشکده (مانند نسبت فارغ التحصیلان به دستیابی به شغل آنها بعد از فارغ التحصیلی)؛ در نظر گرفتن تقاضای کارفرمایان در برنامه‌های دانشگاه؛ توجه به اشتغال‌پذیری دانشجویان
Reddan & Rauchle (2020)	یادگیری یکپارچه در محیط کار (WIL)؛ یادگیری توسعه شغلی (CDL)؛ تولید فارغ التحصیلان آماده به کار؛ اشتغال‌پذیری دانشجویان
Maksymchuk et al., (2018)	ناکارآمد بودن آموزش سنتی دانشجویان؛ توجه به نیازهای پویا در بازار کار مدرن؛ نیاز به اساتید جدید مجهز به آموزش نوآورانه؛ استاد باید در زمینه تدریس و آموزش تسلط داشته باشد؛ توجه به تفکر انتقادی، مهارت های ارتباطی، مهارت دیجیتال و غیره دانشجویان؛ ایجاد محیط مناسب مطلوب برای دانشجویان
Barnes (2014)	برآورده کردن یا تعدیل انتظارات دانشجویان درباره موقعیت‌های کاری علوم ورزشی؛ درک و بررسی انتظارات اولیه دانشجویان از فرصت‌های شغلی؛ ایجاد توانایی در دانشجویان برای حل مسئله و تفکر مستقل؛ در نظر گرفتن روند ورود و انتقال به شغل‌های صنعت

Barnhill et al., (2018)	تعدیل و مناسب کردن آرزوهای آموزشی سطح بالای دانشجویان؛ آموزش مهارت های لازم به دانشجویان؛ توانمند کردن دانشجویان
Brown et al., (2018)	اهمیت ارائه تجربه به دانشجویان؛ ایجاد فرصت کارورزی برای دانشجویان؛ حمایت و سرمایه گذاری کامل ذینفعان مختلف از برنامه‌های آموزشی
Cancela, & Ayán (2010)	بهبود مهارت های دانشجویان؛ توسعه محتوای عملی و نظری ورزش؛ پاسخ به انتظارات شغلی دانشجویان؛ توجه به روند مشاغل مرتبط با سلامتی، تفریحی و ورزشی
Chalip (2006)	توجه به ارتقاء سلامت عمومی جامعه و دانشجویان؛ ارتباط دانشگاه با صنعت؛ شناسایی و کشف راه های پیوند ورزش با سایر بخش های اقتصاد؛ متمایز کردن حوزه ورزش نسبت به سایر حوزه‌ها
Cunningham et al., (2018)	توجه به پیشرفت‌های فناوری؛ توجه به ورزش الکترونیکی (ESport)
Zaharia (2017)	همکاری‌های پژوهشی بین دانشکده‌های ورزشی و صنعت؛ پروژه های تحقیقاتی مشترک؛ توجه به مزیت رقابتی پایدار برای دانشگاه؛ توجه به منابع پایدار در دانشگاه؛ توجه به مالکیت معنوی در دانشگاه؛ تجاری‌سازی تحقیقات دانشگاه؛ رفع نیازهای اجتماعی جامعه
Danylychuk et al., (2008)	توجه دانشکده به پیشرفت‌های فناوری؛ توجه به بین المللی سازی دانشگاه؛ ارائه آموزش مبتنی بر وب و یادگیری آنلاین توسط دانشکده؛ در اختیار قرار دادن بینش و ابزارهایی برای موفقیت در صنعت ورزش
de Haan & Sherry (2012)	توجه به بین المللی شدن صنعت ورزش؛ تولید فارغ التحصیلان آماده به کار در صنعت جهانی؛ بین المللی کردن برنامه درسی با به کارگیری روش‌های مختلف مانند سیر علمی (study tour)؛ توسعه پروژه های بین المللی
DeLuca et al., (2016)	ایجاد فرصت یادگیری تجربی برای دانشجویان؛ ایجاد تجارب کارآموزی مثبت برای دانشجویان؛ سازگاری با تقاضاها و نیازهای صنعت ورزش؛ بازبینی مداوم برنامه درسی و انجام اصلاحات لازم در آن؛ دعوت از متخصصان صنعت ورزش برای روبه‌رو شدن دانشجویان با واقعیات بازار کار؛ توجه به مهارت‌های ارتباطی و فناورانه دانشجویان؛ توسعه آکادمیک (بهبود در کلیه ابعاد آموزش)؛ توسعه تجربی (تجربیات عملی، کارآموزی و فعالیت‌های داوطلبانه)؛ توسعه حرفه‌ای (مهارت‌های شغلی، ارتباطات و شبکه‌سازی)
Sotiriadou (2011)	در اختیار قرار دادن تجربه های میدانی و عملی برای دانشجویان؛ ایجاد فرصت یادگیری تجربی برای دانشجویان؛ آماده سازی دانشجویان برای کار در صنعت ورزش
de Schepper & Sotiriadou (2018)	توجه به ابعاد اجتماعی و سایر جنبه های زمینه ای صنعت ورزش؛ توجه به اشتغال فارغ التحصیلان؛ توجه به روندهای صنعت ورزش؛ توجه به فرهنگ و منطقه مورد نظر برای ارائه برنامه‌های

آموزشی	
Doherty (2013)	توجه به تحقیقات بین رشته‌ای؛ ترغیب دانشجویان برای دیدن پدیده‌ها از زوایای مختلف
Petersen & Pierce (2009)	آماده سازی دانش آموختگان برای همکاری مؤثر در صنعت ورزش؛ برآورده کردن انتظارات کارفرمایان صنعت ورزش؛ آموزش مهارت و دانش لازم برای کار در صنعت؛ اشتغال پذیری دانشجویان؛ ایجاد تجربه میدانی برای دانشجویان؛ آموزش مطلوب ارتباطات ورزشی به دانشجویان؛ آموزش اصولی و مناسب جنبه های حقوقی و قانونی ورزش به دانشجویان
Keiper et al., (2019)	در نظر گرفتن مهارت های لازم دانشجویان برای آمادگی ورود به بازار کار بعد از فارغ التحصیلی؛ توجه به مهارت‌های شخصی دانشجویان مانند کار تیمی، اعتماد به نفس، مربی‌گری، ابتکار عمل، داشتن اخلاق کاری قوی، دقیق بودن و مهارت های حل مسئله؛ توجه به مهارت‌های فنی دانشجویان مانند مهارت های ارتباطی نوشتاری و کلامی، مهارت های فناوری و مهارت‌های تحقیقاتی؛ توجه به مهارت های جستجوی شغل دانشجویان مانند داشتن برنامه شغلی شخصی با اهداف، نوشتن رزومه‌های حرفه‌ای و داشتن مهارت‌های مصاحبه مؤثر؛ توجه دانشکده به دانش پایه حوزه ورزش مانند بازاریابی، مدیریت پروژه، بودجه بندی و ...
Fahrner & Schüttoff (2020)	توجه به شایستگی فردی مانند توانایی کار در زمان فشار روانی و جسمی و مدیریت استرس؛ توجه به شایستگی اجتماعی مانند مهارت های مذاکره و تعامل با همکاران و کارفرمایان؛ توانایی استفاده از فناوری اطلاعات؛ توجه به سطح زبان خارجی توانایی نوشتن و صحبت کردن به یک زبان خارجی؛ توجه به شایستگی- های مورد نیاز مربیگری مانند روانشناسی، انسان‌شناسی و جامعه‌شناسی
Fitzpatrick et al., (2016)	آماده‌سازی دانشجویان برای کار در فرصت‌های شغلی آموزش مهارت ویژه بازار کار؛ ایجاد درک واقع‌بینانه برای دانشجویان از بازار کار؛ انطباق برنامه آموزشی دانشکده با اهداف شغلی؛ ارائه آموزش‌های کاربردی به دانشجویان برای کار در محیط‌های مختلف و متنوع
Funk et al., (2018)	توجه به ورزش الکترونیکی (ESport)؛ تحقیق در زمینه ورزش الکترونیکی (ESport)؛ آموزش مناسب دانشجویان در زمینه ورزش الکترونیکی (ESport)
Geurin-Eagleman & McNary (2014)	آماده‌سازی دانشجویان برای حضور در بازار کار؛ انطباق انتظارات و اهداف شغلی دانشجویان با بازار کار؛ توجه به توانایی پژوهش و تدریس
Mahony (2008)	فقدان دانشکده علوم ورزشی واجد شرایط؛ انجام تحقیقات مناسب برای ایجاد دانش متمایز؛ ارائه برنامه آموزشی با کیفیت به دانشجویان؛ تمرکز بر توسعه مهارت به جای توسعه دانش؛ ایجاد تناسب بین تعداد دانشجو و ظرفیت و توانمندی دانشگاه و همچنین فرصت‌های شغلی صنعت ورزش
Graham et al., (2018)	ارائه مباحث مربوط به پایداری محیط زیست در برنامه درسی

	دانشکده؛ درگیر شدن دانشکده برای استفاده از راه‌های خلاقانه برای حفظ و نگهداری از محیط زیست؛ به چالش کشیدن روش‌های غیرسنتی ورزش که توجه خاصی به پایداری محیط زیست دارد
Hopsicker & Hochstetler (2016)	ارتقاء تندرستی، سلامت و بهداشت جامعه؛ وارد کردن سرگرمی به حوزه سلامتی؛ برقراری ارتباط و همکاری با رشته‌ها و متخصصان سایر رشته‌ها
Hums (2010)	تربیت کارآفرینان اجتماعی؛ استفاده از قدرت ورزش برای بهبود زندگی جامعه؛ بررسی تأثیر فناوری‌های نوظهور در ورزش؛ مجهز شدن دانشجویان به استفاده از شبکه‌های اجتماعی و فناوری؛ بررسی تأثیر ورزش بر محیط زیست، سبز شدن (Going green)؛ یادگیری مهارت‌های خاص مانند تفکر انتقادی و تعامل اجتماعی؛ ارائه فرصت‌های کارآموزی به دانشجویان برای کسب تجربه
Kumar & Sharma (2019)	توجه خاص به محتوای برنامه درسی دانشکده؛ توجه به اجتماعی شدن افراد در برنامه درسی؛ برنامه درسی باید به نیازهای متخصصان ورزش پاسخ دهد
Shapiro et al., (2012)	آموزش مناسب در زمینه ورزش معلولان؛ توجه به ورزش معلولان در برنامه درسی
Johnson et al., (2017)	ایجاد فرصت‌های داوطلبی در سازمان‌های ورزشی برای دانشجویان؛ آموزش مهارت‌های مربوط به کار
Kaittani et al., (2016)	توجه مهارت‌های یادگیری مادام‌العمر؛ توجه به رویکرد بین‌رشته‌ای در علوم ورزشی؛ یادگیری مبتنی بر پروژه؛ پیشرفت تفکر انتقادی و رشد شناختی
Kirk (2018)	توجه گسترده به بحث سلامت و تندرستی جامعه؛ یافتن مقبولیت استراتژی‌های جدید آموزشی در زمینه سلامت
Lorusso & Richards (2018)	آمادگی برای روبه‌رو شدن با تهدیدهای کلیدی دانشگاه؛ کسب اقتدار در زمینه‌های علمی در رقابت با سایر پژوهشگران رشته‌های دیگر؛ جلوگیری از رشد و به وجود آمدن متخصصان آموزش ندیده و فاقد صلاحیت در علوم ورزشی
Mahony et al., (2006)	ایجاد تناسب بین برنامه‌ها و کیفیت اساتید دانشکده؛ داشتن مصاحبه‌های ساختاریافته برای جذب استاد مناسب؛ در نظر گرفتن ترکیبی از استراتژی‌های مناسب برای جذب هیئت علمی
Skinner & Gilbert (2007)	تسهیل تفکر انتقادی در آموزش برنامه‌های علوم ورزشی؛ از بین بردن محدودیت‌های سنتی زمان و مکان آموزش و فراهم آوردن محیط در دسترس، باکیفیت و انعطاف‌پذیر برای یادگیرندگان
Skirstad et al., (2019)	توجه به مهارت‌های ارتباطی و مدیریتی دانشجویان؛ توجه به بازاریابی دیجیتال و استفاده از رسانه‌های اجتماعی؛ توجه به توانایی کار گروهی، توانایی کار مستقل، مهارت‌های سازمانی، توانایی سازگاری با شرایط جدید و مهارت‌های برنامه‌ریزی دانشجویان؛ توجه به روند تجاری‌سازی، دیجیتالی شدن و بین‌المللی شدن در دانشگاه
Ellapen & Paul (2016)	توجه به فناوری‌های ورزشی نوآورانه؛ تحقیقات بین‌رشته‌ای؛

	تحقیقات فرارشته‌ای؛ تحقیقات چندرشته‌ای
Zaharia & Kaburakis (2016)	دعوت از متخصصان به کلاسهای درس برای ارائه تجربیات و تدریس؛ تأسیس نشریه علوم ورزشی عملی محور؛ راه‌اندازی بانک اطلاعاتی مشترک حوزه علوم ورزش که می‌تواند مورد استفاده صنعت قرار گیرد؛ تعامل بین دانشکده‌های علوم ورزشی و صنعت؛ همکاری تحقیقاتی بین صنعت ورزش و دانشکده‌های علوم ورزشی
Zeigler (2007)	توجه به جنبه‌های اجتماعی ورزش؛ کمک مثبت به جامعه؛ فاصله گرفتن از ورزش رقابتی و کنترل اشکالات و افراط در ورزش رقابتی؛ توجه به ویژگی‌های ورزش که به ارزشهای اساسی زندگی فردی و اجتماعی کمک می‌کند
Zervas & Glazzard (2018)	دانشجو به جای گیرنده منفعل و تحمیل برنامه درسی به او به عنوان تولیدکننده فعال دانش باید در آموزش عالی در نظر گرفته شود؛ دانشجو باید بتواند راه حل برای مشکلات صنعت ارائه دهد؛ عدم تعادل قدرت آموزشی بین استادان و دانشجویان باید بر داشته شود؛ دانشجو باید در روند شکل دهی برنامه درسی خود و تولید دانش نقش داشته باشد
Mathner & Martin (2012)	دانشگاهیان در حوزه علوم ورزش باید برنامه‌های خود را ارزیابی کنند تا اطمینان حاصل کنند که برنامه‌ها، دانشجویان را برای حرفه‌های ورزشی از طریق مهارت و دانش و ارائه درک دقیق صنعت آماده می‌کند
Mercado & Grady (2017)	آموزش پایداری محیط زیست به دانشجویان به عنوان یک نوآوری آموزشی در دوره‌های علوم ورزشی؛ اتصال دانشجو به جامعه خود؛ گنجانیدن پایداری محیط را در برنامه درسی
Miragaia & Soares (2017)	توجه به برنامه درسی و ایجاد فرصت‌های کارورزی، یادگیری تجربی و یادگیری خدمات؛ توجه به اشتغال پذیری دانشجویان؛ تدریس مناسب؛ توجه به جنسیت، فناوری و آموزش الکترونیکی در ورزش؛ جهانی سازی و بین المللی سازی؛ فرایند اعتبار و کیفیت بخشی به حوزه علوم ورزشی؛ بهبود تفکر انتقادی؛ اطمینان از کیفیت برنامه‌های دانشگاهی؛ توجه به یادگیری مادام العمر؛ شکستن روش سنتی حفظ کردن در سیستم آموزشی؛ تشویق دانشجویان برای مشارکت در کلاس درسی؛ ارتباط بیشتر دانشگاه با بازار کار
Papastergiou (2010)	توجه دانشکده به فناوری‌های اطلاعاتی و ارتباطاتی؛ استفاده از ICT به عنوان ابزار یادگیری؛ بهبود مهارت فناوری و ارتباطی دانشجویان
Naia (2013)	آموزش کارآفرینی به دانشجویان علوم ورزشی؛ توجه به شایستگی‌های کارآفرینی دانشجویان؛ توجه به اشتغال زایی دانشجویان

در مرحله پنجم محتوای 64 مقاله نهایی انتخاب شده تحلیل شد و در نهایت 5 مولفه، 18 زیرمولفه و 122 کد شناسایی شد که در جدول 3 نشان داده شده است.

جدول 3. تجزیه و تحلیل و ترکیب نتایج عوامل مؤثر بر توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی

مؤلفه‌ها	زیرمؤلفه	کدهای نهایی
آموزش	آموزش کارآمد و مؤثر	ارائه آموزش‌های نوین و به‌روز به دانشجویان
		ناکارآمد بودن استفاده از روش‌های سنتی برای آموزش دانشجویان
		آموزش موضوعات کاربردی و مهم
		مشارکت دانشجویان در آموزش و یکطرفه نبودن آموزش
		آموزش تجربی و انتقال تجربیات لازم برای کار در مشاغل حوزه
		دعوت از متخصصان صنعت ورزش برای روبه‌رو شدن دانشجویان با واقعیات بازار کار
		آموزش مبتنی بر با تقاضاها و نیازهای صنعت ورزش
		تحول اساسی در روش‌های تدریس و یادگیری در دانشگاه
		استفاده از روش‌های خلاقانه و انعطاف‌پذیر در تدریس
		تمرکز بر توسعه مهارت به جای توسعه دانش
	مهارت‌افزایی دانشجویان برای کار در مشاغل ورزشی	
	توانمندسازی و مهارت‌افزایی دانشجویان	توجه به بازاریابی دیجیتال، و توانایی کار تیمی و ...
		توجه به مهارت‌های شخصی مانند کار تیمی، اعتماد به نفس، مربی‌گری، ابتکار عمل، داشتن اخلاق کاری قوی، دقیق بودن و مهارت‌های حل مسئله، شبکه‌سازی، مهارت‌های تصمیم‌گیری، ارتباط کلامی، تفکر انتقادی و ...
		توجه به مهارت‌های فنی مانند مهارت‌های ارتباطی نوشتاری و کلامی (زبان ملی و انگلیسی)، مهارت‌های فناوری و مهارت‌های دیجیتالی
		توانمند شدن دانشجویان در زمینه پژوهش و تدریس
مجهر شدن دانشجویان به روش‌های جدید تفکر و ترغیب آنها برای دیدن پدیده‌ها از زوایای مختلف		
توانمندی سازگاری برای کار در موقعیت‌های مختلف و مدیریت استرس		
		ارائه برنامه‌های آموزشی متناسب با خواسته‌ها و انتظارات دانشجویان
		توسعه محتوای عملی و نظری به‌روز و باکیفیت در ورزش

<p>تدوین محتوای درسی کاربردی که نیاز رشته علمی و صنعت باشد با تعامل با متخصصان صنعت</p>	<p>تدوین محتوای درسی و برنامه‌های آموزشی کاربردی</p>	
<p>ایجاد تناسب بین برنامه آموزشی و کیفیت اساتید دانشکده</p>		
<p>بازبینی مداوم برنامه درسی و انجام اصلاحات لازم در آن</p>		
<p>مشارکت و آزادی نسبی دانشجو در انتخاب دروس</p>	<p>تسهیل محیط یادگیری اثربخش</p>	
<p>بین‌المللی کردن برنامه درسی با به کارگیری روش‌های مختلف مانند سیر علمی (study tour)</p>		
<p>در دسترس بودن دوره های آموزشی علوم ورزشی به صورت آنلاین</p>		
<p>از بین بردن محدودیت های سستی زمان و مکان آموزش و فراهم آوردن محیط در دسترس، باکیفیت و انعطاف پذیر برای یادگیرندگان</p>		
<p>ایجاد محیط مناسب برای آموزش</p>		
<p>ایجاد محیطی که باعث شود دانشجویان از آموزش لذت ببرند</p>		
<p>حمایت و سرمایه گذاری کامل ذینفعان مختلف از برنامه‌های آموزشی</p>		
<p>ارائه آموزش مبتنی بر وب و یادگیری آنلاین</p>		
<p>تجهیزات و زیرساخت مناسب آموزش (آزمایشگاه‌ها و ...)</p>		
<p>استفاده از ICT به عنوان ابزار یادگیری</p>		
<p>افزایش تحقیقات بین رشته ای و تحقیقات مشارکتی</p>	<p>توسعه پیوند ارتباطات پژوهشی و تبادل دانش</p>	<p>پژوهش</p>
<p>تحقیقات فرا رشته ای</p>		
<p>برقراری ارتباط و همکاری با رشته ها و متخصصان سایر رشته‌ها</p>		
<p>تحقیقات چند رشته‌ای</p>	<p>آشنایی و به کارگیری روش‌های پژوهش مناسب در تحقیقات</p>	
<p>مجهر کردن دانشجویان به هر دو روش تحقیق کیفی و کمی</p>		
<p>الزام برای گذراندن دوره ها و سمینارهای روش تحقیق کیفی و کمی برای دانشجویان دکتری</p>		
<p>آشنایی و بکارگیری روش‌های تحقیق اثربخش</p>		
<p>تمرکز بر تحقیقات توجیه‌پذیر</p>		
<p>وجود بودجه و سرمایه‌گذاری مناسب برای</p>		

تحقیقات	ساماندهی پژوهش‌ها و توجه به زیرساخت و نیاز رشته	
جهت‌گیری مناسب تحقیقات حوزه ورزش		
تعادل در انجام تحقیقات بنیادی و توسعه برنامه کاربردی		
پیوند دادن تحقیقات به نیازهای عملی		
افزایش کیفیت مراکز تحقیقاتی		
ایجاد منابع تحقیقاتی مناسب و کافی		
تجاری‌سازی تحقیقات	همکاری‌های تحقیقاتی برون‌دانشگاهی به منظور تأثیرگذاری بر کل اکوسیستم دانش	
تأسیس ژورنال علوم ورزشی عملی محور		
منتشر کردن تحقیقات مدیریت ورزشی برای عموم		
پروژه‌های تحقیقاتی مشترک با صنعت		
تجاری‌سازی تحقیقات		
همکاری تحقیقاتی بین صنعت ورزش و دانشکده‌های علوم ورزشی		
تحقیق در زمینه فناوری‌های ورزشی نوآورانه که به صنعت کمک می‌کند	آموزش کارآفرینی	کارآفرینی
مجهز کردن دانشجویان به شایستگی‌های کارآفرینانه		
آموزش کارآفرینی به صورت اثربخش		
کسب مهارت‌ها و توانمندی‌های کارآفرینانه		
ایجاد مهارت‌های کارآموزی		
ارائه آموزش‌های کاربردی برای کار در محیط‌های مختلف و متنوع		
تربیت و پرورش کارآفرینان اجتماعی	تجربیات کارآفرینانه	
اهمیت ارائه تجربه به دانشجویان		
کارآموزی		
ایجاد فرصت کارورزی برای دانشجویان		
توجه به کارورزی و پروژه‌های مربوط به بازار کار مانند نمایشگاه‌های شغلی		
ایجاد زمینه شکل‌گیری استارت‌آپ‌های اقتصادی مناسب		
استفاده از شتاب دهنده، انکوباتورها و مراکز رشد	اشتغال‌پذیری	
توسعه پروژه‌های بین‌المللی		
درک و بررسی انتظارات اولیه دانشجویان از فرصت‌های شغلی		
برآورده کردن یا تعدیل انتظارات دانشجویان درباره موقعیت‌های کاری		
توجه به نیازها و فرصت‌های شغلی فعلی و آینده بازار کار		
آماده‌سازی دانشجویان برای کار در صنعت ورزش		

توجه به مهارت‌های جستجوی شغل دانشجویان مانند داشتن برنامه شغلی شخصی با اهداف، نوشتن رزومه‌های حرفه‌ای و داشتن مهارت‌های مصاحبه مؤثر		
در نظر گرفتن روند ورود و انتقال به شغل برای یک دانشجو		
ایجاد موقعیتی مناسب برای دانشجویان برای اشتغال در بازار		
توجه به مشاغل جدیدی که در حوزه ورزش به خاطر فناوری ایجاد می‌شود		
تولید فارغ التحصیلان آماده به کار بین‌المللی		
همکاری نزدیک دانشکده‌های علوم ورزشی با صنعت		
برآورده کردن انتظارات کارفرمایان صنعت ورزش و تأمین نیازهای آموزشی متخصصان صنعت	ارتباط با صنعت	
راه‌اندازی بانک اطلاعاتی مشترک حوزه علوم ورزش که می‌تواند مورد استفاده صنعت قرار گیرد		
توجه به روندهای صنعت ورزش		
حل مسائل صنعت ورزش توسط دانشگاه		
ایجاد تناسب بین تعداد دانشجو و ظرفیت و توانمندی دانشگاه و فرصت‌های شغلی صنعت ورزش		
توجه به فعالیت بدنی و سلامتی جامعه داشتن نقش کلیدی در ارتقاء تندرستی، سلامت و بهداشت عمومی		ارتباط با جامعه
وارد کردن سرگرمی به حوزه سلامتی	اثربخشی بیشتر در سلامت جامعه	
ترویج سبک زندگی سالم در بین شهروندان		
بهبود عملکرد حرکتی و مهارت‌های حرکتی افراد جامعه		
توجه به روند مشاغل مرتبط با سلامتی، تفریحی و ورزشی		
بررسی تأثیر ورزش بر پایداری محیط زیست به چالش کشیدن روشهای غیر سنتی ورزش که به پایداری محیط زیست آسیب می‌رساند		
استفاده از راه‌های خلاقانه در زمینه ورزش برای حفظ و نگهداری از محیط زیست	پایداری محیط زیست	
معرفی فناوری‌های نوین که به پایداری محیط زیست کمک می‌کند		
ارتباط نزدیک‌تر دانشکده با جامعه		
استفاده از قدرت ورزش برای حل مسائل		

جامعه و کمک به رفع نیازهای اجتماعی جامعه	توجه به جنبه‌های اجتماعی ورزش	
توسعه مهارت‌های اجتماعی دانشجویان مانند مهارت‌های مذاکره و تعامل اجتماعی		
تشویق داوطلب شدن دانشجویان در سازمان‌های ورزشی و حضور در فعالیت‌های مردمی		
توجه به فرهنگ و منطقه مورد نظر برای ارائه برنامه‌های آموزشی		
توجه به ابعاد اجتماعی و سایر جنبه‌های زمینه‌ای صنعت ورزش		
فاصله گرفتن از ورزش رقابتی و کنترل اشکالات و افراط در ورزش رقابتی		
ایجاد تمایز و شایستگی محوری برای رشته‌های علوم ورزشی	مزیت رقابتی	مرجعیت علمی
توجه به مزیت رقابتی پایدار برای دانشکده		
کسب اقتدار در زمینه‌های علمی در رقابت با سایر پژوهشگران رشته‌های دیگر		
ایجاد منابع پایدار برای توسعه دانشکده		
انجام تحقیقات مناسب برای ایجاد دانش متمایز		
فرایند اعتبار و کیفیت بخشی به حوزه علوم ورزشی و ارزیابی مستمر		
اهمیت دادن به حقوق و مالکیت معنوی		
تمرکز بر روی نتیجه و خروجی دانشکده (مانند نسبت فارغ‌التحصیلان به دستیابی به شغل آنها بعد از فارغ‌التحصیلی)		
به کارگیری اساتید متعهد، مجهز به آموزش نوآورانه که در زمینه علمی مورد نظر تسلط دارد		
داشتن مصاحبه‌های ساختاریافته برای جذب استاد		
در نظر گرفتن ترکیبی از استراتژی‌های مناسب برای جذب هیئت علمی	جهت‌گیری مناسب	
جلوگیری از رشد و به وجود آمدن متخصصان آموزش ندیده و فاقد صلاحیت در علوم ورزشی		
جذب دانشجویان مستعد و توانمند		
تربیت و پرورش دانش‌آموختگان شایسته		
بازبینی مأموریت و اولویت‌های رشته‌های ورزشی		
تعیین مناسب‌ترین مکان برای قرارگیری رشته‌های علوم ورزشی در ساختار دانشگاه		
ایجاد زیرساخت قوی و بهتر برای موقعیت و وضعیت بهتر رشته		
پیوند مناسب تئوری و عمل در ورزش		

جهت‌گیری عملی مناسب حوزه علوم ورزش		
آمادگی دانشکده برای روبه‌رو شدن با تهدیدهای کلیدی		
توجه به ارتباطات و ظهور دانشگاه‌های مجازی برای به دست آوردن منابع مالی جدید و متنوع		
توجه به روند دیجیتالی شدن و ورزش‌های الکترونیکی (ESport)		
بین‌المللی‌سازی (ورود دانشگاه به سطوح منطقه‌ای، ملی، بین‌المللی و جهانی)		
تنوع در ترکیب جمعیت دانشجویی دانشگاه		

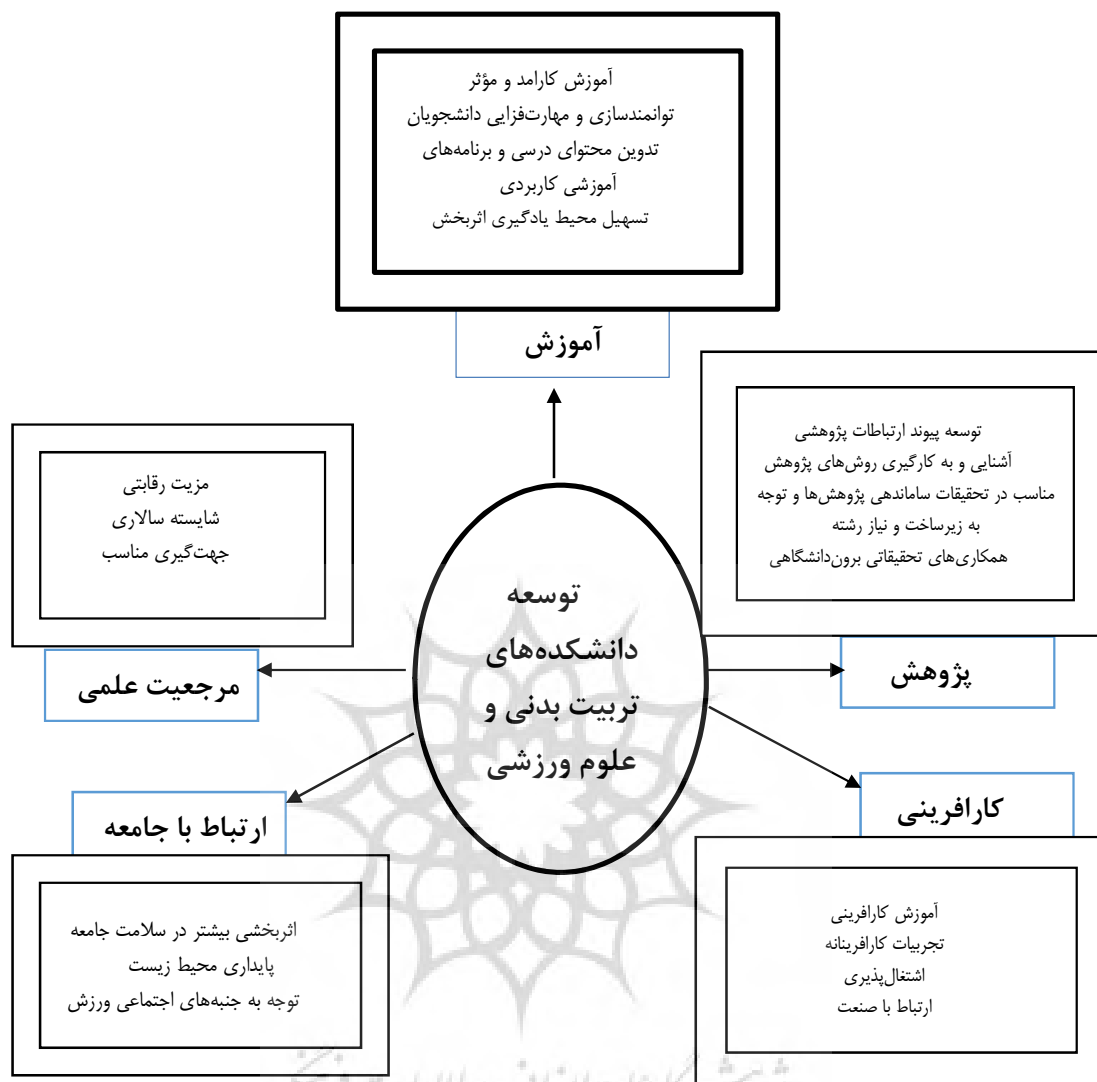
یافته‌های تحقیق الگوی نهایی عوامل مؤثر بر توسعه دانشکده-های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی تدوین شد (شکل 2).

در مرحله ششم به منظور کنترل کیفیت نتایج پژوهش توضیحات روشن و واضح از اقدامات انجام شده در هر گام ارائه شد. علاوه بر این برای کنترل یافته‌های تحقیق، از مقایسه نظر پژوهشگر خبرگان (3 نفر) استفاده شد. برای ارزیابی میزان توافق از شاخص کاپای کوهن استفاده گردید.

جدول 4. مقادیر توافق

معناداری	انحراف استاندارد	مقدار	
0/001	0/179	0/705	کاپای مورد توافق

با توجه به کوچکتر بودن عدد معناداری از 0/05 می‌توان اظهار داشت که نتایج از پایایی مناسبی برخوردار هستند. بر اساس ضریب به دست آمده می‌توان گفت مولفه‌های آموزش، پژوهش، کارافرینی، ارتباط با جامعه و مرجعیت علمی در توسعه دانشکده-های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی نقش مؤثری دارند. براساس

شکل 2. الگوی عوامل مؤثر بر توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی

بحث و نتیجه‌گیری:

نتایج تحقیق نشان داد که پنج عامل آموزش، پژوهش، کارافرینی، ارتباط با جامعه و مرجعیت علمی در زمینه توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی تأثیرگذار هستند. بخش آموزش شامل آموزش کارآمد و مؤثر، توانمندسازی و مهارت-فزایی دانشجویان، تدوین محتوای درسی و برنامه‌های آموزشی کاربردی و تسهیل محیط یادگیری اثربخش است. در تبیین نتایج این بخش می‌توان بیان کرد ارائه تجربه آموزشی مطلوب و وجود فرصت‌های متعدد یادگیری برای دانشجویان بسیار مهم است.

بدین خاطر نیاز است در آموزش به دانشجویان نقش‌های مختلف شغلی و سازمانی داده شود تا آنها بتوانند خودشان در موقعیت‌های مختلف محک بزنند. برای مثال نقش مربی ورزشی، مدیر مجموعه ورزشی، پژوهشگر یا روزنامه‌نگار ورزشی نمونه‌هایی از این موضوع است (آندره و هاستی^۳، 2017). هدف از آموزش مؤثر در علوم ورزشی این است که دانشجویان بتوانند خدمات حرفه‌ای، ایمن و اثربخشی به طیف گسترده‌ای از گروه‌های مشتری ارائه دهند. با توجه به تنوع رشته‌های کاربردی در آموزش علوم ورزشی و نهادهای شغل‌ها و نهادهای مختلف

شد. این موضوع منجر به تغییر در فناوری‌های آموزشی، اصلاحات آموزشی، تغییر در شیوه‌های یادگیری، تغییر منابع آموزشی و سایر موارد خواهد شد. از طریق اینترنت اشیا اساتید می‌توانند اطلاعات مربوط به عملکرد دانشجویان را جمع‌آوری کرده و سپس تعیین کنند که کدام یک از آنها به مراقبت و توجه بیشتری نیاز دارند. این تجزیه و تحلیل داده‌ها همچنین به اساتید کمک می‌کند تا برنامه‌ها و روش‌های خود را برای کلاس‌های آتی بر پایه اطلاعات حاصل شده تغییر دهند (الدوا^{۳۶} و همکاران، 2017). دانشگاه با کمک فناوری و زیرساخت‌های لازم باید تلاش کند محیط یادگیری اثربخشی ایجاد کند و محدودیت‌های زمانی و مکانی آموزش سنتی گذشته را حل کند و آموزش‌های خود را با دسترسی بهتر، کیفیت بالاتر و انعطاف‌پذیری مناسب‌تر برای یادگیرندگان ارائه دهد. برای آموزش اثربخش نیاز است به برنامه‌های درسی و محتواهای آموزشی نیز دقت شود. کوتنو^{۳۷} و همکاران (2018) در تحقیق خود بیان می‌کنند که برنامه‌های آموزشی زمانی که با همکاری صنعت و دانشگاه تعیین شود نتایج مثبتی به همراه دارد. بسیاری از دانشجویان به واسطه ارتباط با صنعت پس از فارغ التحصیلی به مشاغلی در صنعت پیوستند که در دوران دانشجویی با آنها آشنا شده بودند. همچنین دانشجویان با ارتباط با صنعت دارای نگرش نوآورانه و ایده‌های جدید و کاربردی می‌شوند و می‌توانند این دانش علمی و عملی جدید را وارد حوزه شغلی خود کنند. موضوع مهم دیگری که در محتوای آموزشی وجود دارد فقدان منابع و مطالب کاربردی در برخی حوزه‌های علوم ورزشی است که با تقاضای مورد نیاز توسعه پیدا نکرده است (پیتز و دانلیچوک^{۳۸}، 2007). اهمیت تمرکز بر مهارت‌افزایی دانشجویان موضوع مهم دیگر در حوزه آموزش است. دانشکده‌های تربیت بدنی و علوم ورزشی باید مهارت‌های مورد نیاز آینده را ارزیابی کنند و دانشجویان خود را به این مهارت‌ها مجهز کنند. مواردی مانند بازاریابی دیجیتال، شبکه سازی، مهارت‌های تصمیم‌گیری، مهارت‌های ارتباطی و توانایی کار تیمی از جمله موضوعات مهم هستند (آدام^{۳۹} و همکاران، 2018).

بخش مهم دیگر در توسعه دانشکده‌های تربیت بدنی و علوم ورزشی موضوع پژوهش است که شامل زیرموضوع‌های توسعه پیوند ارتباطات پژوهشی، آشنایی و به کارگیری روش‌های پژوهش مناسب در تحقیقات ساماندهی پژوهش‌ها و توجه به

ورزشی که هر کدام استانداردها و انتظارات حرفه‌ای خاصی دارند، اهداف کلیدی برای هر موضوع متفاوت باشد (اسمیت^{۳۲}، 2019). امروزه فعالیتهای حرفه‌ای قابل اعتماد^{۳۳} در برنامه‌های آموزشی به موضوعی محبوب تبدیل شده‌اند. یک دانشجوی علوم ورزشی ممکن است بتواند به طور مستقل با تجهیزات آزمایشگاهی کار کند و نحوه عملکرد یک سیستم را با درک علمی مناسب توضیح دهد اما انجام مجموعه فعالیت‌ها برای ارزیابی فیزیولوژیکی یک ورزشکار در یک بازه زمانی خاص به بیش از این شایستگی‌های فردی نیاز دارد. آنها باید در موقعیت خاص اعتمادبه‌نفس و مهارت‌های لازم را دارا باشند (اسمیت، 2019). عنصر مهم دیگر در فعالیت‌های آموزشی توانایی نوآوری استاد است. آماده‌سازی دانشجویان برای فعالیت‌ها و چالش‌های ورزشی و آموزشی آینده بستگی به افزایش اثربخشی آموزش اساتید علوم ورزشی دارد. ارائه راهکارهای نوین و توسعه موقع الگوریتم خاص برای حل مشکلات تربیت بدنی و علوم ورزشی نیازمند اساتید نوآور است که روش‌های جدیدی برای آموزش ارائه می‌کنند. در این سال‌ها روش‌هایی مانند یادگیری مبتنی بر پروژه، یادگیری مبتنی بر حل مسئله، یادگیری تجربی، روش تقلیدی، روش ایفای نقش، روش طوفان فکری و روش تعاملی در این زمینه استفاده می‌شوند (خورامو^{۳۴}، 2017). اساتید باید آماده باشند تا بتوانند روش‌های مختلف تدریس را در کلاس‌های خود به کار گیرند تا بتوانند به دانشجویان خود بهتر خدمت کنند. ضرورت مهم دیگر در آموزش و به خصوص در تربیت بدنی و علوم ورزشی این است که دانشجویان باید از تجربیات آموزشی خود لذت ببرند (هررا^{۳۵}، 2017). علاوه بر این در آموزش بحث دانشگاه دیجیتال مطرح است؛ دانشگاه دیجیتالی دارای فناوری‌های نوینی است که امکان تدریس و یادگیری را فراهم می‌کند و امکان انجام تحقیقات مشترک را تسهیل می‌کند. در دانشگاه دیجیتال فناوری هزینه‌های عملیاتی را کاهش می‌دهد، امنیت را بهبود می‌بخشد و ابزارهای مناسبی برای تعامل محققان، دانشگاهیان، دانشجویان و کارکنان ارائه می‌دهد. اینترنت اشیا یکی از موضوعاتی است که در این دانشگاه‌ها مطرح است. اینترنت اشیا فقط مربوط به روزرسانی و توسعه فناوری در صنعت نمی‌شود و می‌تواند باعث تغییر در کل جامعه از جمله مؤسسات آموزش عالی شود. اینترنت اشیا منجر به تغییرات و اصلاحات اساسی در مؤسسات آموزش عالی خواهد

36 . Aldowah

37 . Kunttu

38 . Pitts & Danylichuk

39 . Adam

32 . Smith

33 . Entrustable professional activities (EPA)

34 . Khurramov

35 . Herrera

مهم دیگر این است که تحولات فناوری ورزشی با تلاش مشترک مهندسان، متخصصان صنعت ورزش، دانشمندان علوم پزشکی و مواد و در نتیجه تحقیقات فرا رشته ای^{۴۲} و بین رشته ای حاصل شده است (الاین و پاول^{۴۳}، 2016). موضوع مهم دیگر در بخش پژوهش همکاری‌های تحقیقاتی برون‌دانشگاهی است. تعاملات بین دانشکده‌های علوم ورزشی و صنعت می‌تواند سهم مهمی در توسعه و تولید تحقیقات باکیفیت داشته باشد. صنعت می‌تواند از علم دانشگاه بهره‌بردار و برای حل مسائل و مشکلات خود از محققان کارآموده دانشگاه استفاده کند و دانشگاه آگاهی بیشتری نسبت به مسائل موجود در صنعت پیدا کند و بودجه‌های تحقیقاتی مناسبی به دست بیاورد. پیوند بین صنعت و دانشگاه باعث می‌شود انتقال یافته‌های علمی بهتر صورت گیرد و تجاری‌سازی تحقیقات، انتقال فناوری و تحقیق و توسعه روند بهتری طی کند (زهاریا و کبوراکیس^{۴۴}، 2016).

بخش مهم دیگر در توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی موضوع کارافرینی است که شامل زیرمفله‌های آموزش کارافرینی، تجربیات کارافرینانه، اشتغال‌پذیری^{۴۵} و ارتباط با صنعت است. هدف از آموزش کارافرینی در علوم ورزشی، ایجاد ویژگی‌ها و مهارت‌های شخصی است که دانشجویان را برای خود اشتغالی یا تبدیل شدن به نیروی کاری زنده در صنعت و سازمان‌های ورزشی آماده می‌کند. این موضوع مهارت‌هایی را طلب می‌کند که دانشجو را قادر می‌سازد که دانش خود را به دانش کاربردی برای موفقیت در بازار کار توسعه دهد. دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی نیاز است شرایط ایجاد استارت‌آپ‌های اقتصادی مناسب را برای دانشجویان خود تسهیل کند. برنامه‌های شتاب‌دهنده و انکوباتور می‌توانند به این موضوع بسیار کمک کنند (راتن و جونز، 2018؛ گونزالس^{۴۶} و همکاران، 2017). توجه به مهارت‌های کارآموزی دانشجویان نیز بسیار مهم است با توجه به اینکه همه دانشجویان قصد ندارند هنگام اتمام تحصیلات خود در دانشگاه دست به کارافرینی و خوداشتغالی بزنند. برخیز دانشجویان علاقه به کارمندی دارند لذا نیاز است مهارت‌های کارآموزی خود را توسعه دهند تا در هنگام ورود به دنیای کار از موقعیت رقابتی بهتری نسبت به دیگران برخوردار باشند (گونزالس و همکاران، 2019). با توجه به این توضیحات توجه به اشتغال‌پذیری دانشجویان نیز بسیار اهمیت دارد. اشتغال‌پذیری به مجموعه‌ای از مهارت‌ها، ویژگی‌ها و نگرش‌های شخصی اشاره دارد که باعث می‌شود فارغ‌التحصیلان

زیرساخت و نیاز رشته، همکاری‌های تحقیقاتی برون‌دانشگاهی است. در دنیای امروز دانشجویان و اساتید علوم ورزشی باید توانایی مناسبی در زمینه استفاده از روش‌های کمی و کیفی داشته باشند. به نقل معروف اگر می‌خواهید خانه بسازید، منطقی نیست که چکش نداشته باشید. شما باید تمام ابزارهای مورد نیاز خود را داشته باشید تا بتوانید به طور مؤثر به سؤالات تحقیق خود پاسخ دهید. بهتر از جنگ‌های پارادایمی که بین روش‌های کمی و کیفی وجود دارد را متوقف کرد. هر دو روش کمی و کیفی در صورت استفاده در زمان و مکان مناسب بسیار اثربخش هستند. افرادی که در تدوین برنامه‌های درسی مسئول هستند باید به این موضوع توجه جدی داشته باشند و دوره‌های الزامی به ویژه برای دانشجویان دکترا برای گذراندن دوره‌ها و سمینارهای روش تحقیق کیفی و کمی در نظر بگیرند (نایت و سینجر، 2013). روش‌های تحقیق در حوزه علوم ورزشی به اندازه کافی توسعه پیدا نکرده است و افراد بر روش‌های خاصی تمرکز دارند. این روش‌های محدود قادر به حل مسائل پیچیده صنعت ورزش نیستند. حتی برخی اوقات مسائل خود دانشگاه را هم نمی‌توانند حل کنند (پیتز و دانیلچوک، 2007). زمان آن رسیده است که رشته‌های علوم ورزشی درای خود را به روی تحقیقات بین رشته ای باز کند زیرا هیچ یک از رشته‌ها پاسخی کامل برای بسیاری از مسائل ندارند. امروزه حل مشکلات پیچیده جهان به تخصص‌های مختلفی نیاز دارد. در گذشته محققان یک رشته گرد هم می‌آمدند و بر روی یک مسئله کار می‌کردند. فرایند تحقیق نیز معمولاً بر مبنای فرضیات پذیرفته شده در آن رشته بود. الگوی تحقیق سنتی در جهان پیچیده و پر از عدم قطعیت امروز با مشکلاتی همراه شده است و ضرورت انجام تحقیقات چندرشته‌ای و بین‌رشته‌ای در بسیاری از مسائل مطرح شده است. تحقیقات چند رشته‌ای^{۴۰} شامل یک پژوهشگر یا گروهی از محققان رشته‌های مختلف است که بر روی یک مشکل مشترک کار می‌کنند و هر یک از روش‌های خاص رشته خود در تحقیق استفاده می‌کنند. در مقابل تحقیقات بین رشته‌ای^{۴۱} شامل چندین محقق است که با یکدیگر در رابطه با همان مسئله متقابل تعیین شده همکاری می‌کنند. آنها همکاری نزدیکی با یکدیگر برای طراحی مشکل، تعیین روش مطالعه، تجزیه و تحلیل داده‌ها و تفسیر یافته‌ها دارند. محققان نیاز است بتوانند به پدیده‌ها از زوایای مختلف نگاه کنند و این موضوع برای تربیت و پرورش دانشجویان باید در نظر گرفته شود (دوهرتی، 2013). موضوع

44 . Zaharia & Kaburakis

45 . Employability

46 . González

40 . Multidisciplinary

41 . Interdisciplinary

42 . cross-disciplinary

43 . Ellapen & Paul

ورزشی موضوع ارتباط با جامعه است که شامل زیرموضوع‌های اثربخشی بیشتر در سلامت جامعه، پایداری محیط زیست، توجه به جنبه‌های اجتماعی ورزش است. علوم ورزشی باید یکی از کانال‌های ارجح برای بهبود فعالیت بدنی باشد. نهادهای و دانشکده‌های ورزشی به گونه‌ای طراحی و مدیریت و بازاریابی نمی‌شوند که بتوانند در ارتقاء سلامت عمومی سهیم باشند. اگر ورزش می‌خواهد در خدمت سلامتی باشد، باید با خدمات پزشکی و سلامتی عمومی ارتباط بیشتری پیدا کند (چالپ^{۵۱}، 2006). سلامت و تندرستی در دو تا سه دهه گذشته در گفتمان تربیت بدنی در سطح جهان به طور فزاینده‌ای مشاهده شده است اما توجهات به این بخش باز هم کافی نمی‌باشد. علوم ورزشی باید این موضوع را در نظر بگیرند که تاثیر مثبت ورزش در سلامت توجیه اصلی وجود و مقبولیت تربیت بدنی و علوم ورزشی در مدارس و دانشگاه و جامعه است. هر چقدر علوم ورزشی بتوانند نقش موثر خود در سلامت جامعه را ملموس‌تر کنند اعتماد و مقبولیت بیشتری دریافت خواهند کرد. برای این هدف تربیت بدنی و علوم ورزشی نیازمند استراتژی‌های جدیدی است که علاوه بر اینکه جذابیت خاصی دارند به ترویج سبک زندگی سالم در بین شهروندان و بهبود عملکرد حرکتی و مهارت‌های حرکتی افراد جامعه بسیار کمک می‌کنند (کرک و همکاران، 2018). هدف اصلی تربیت بدنی باید ارائه آموزش و تجارب مورد نیاز برای ارتقا و پیشرفت مستمر در زمینه سلامتی جامعه باشد (وبستر^{۵۲} و همکاران، 2016). آموزش پایداری محیط زیست نیز به عنوان یک نوآوری آموزشی در دوره‌های علوم ورزشی معرفی شده است که نه تنها اولویت‌های جدیدی برای دانشگاه‌ها به وجود می‌آورد بلکه به رفع نیازهای متغیر سازمان‌های ورزشی نیز کمک می‌کند. دانشجویان با یادگیری موضوعات مرتبط با پایداری محیط به رهبرانی تبدیل خواهند شد که دغدغه جامعه خود را همیشه دارند (مرکادو و گردی^{۵۳}، 2017). تحقق توسعه و صلح، ارتقاء احترام به قشرهای خاص، مشارکت و توانمندسازی زنان، جوانان و افراد جامعه نمونه‌هایی از جنبه‌های اجتماعی ورزش است که برای جامعه بسیار مفید است (هاینس، 2009). علوم ورزشی هر چقدر در این زمینه‌ها تأثیرات مثبت بیشتری داشته باشد در آینده موفق‌تر خواهد بود. اعتبار علوم ورزشی به میزانی است که این موضوعات برای جامعه مفید است و مسائل

فرصت‌های شغلی بیشتری پیدا کنند و در مشاغل انتخابی خود موفق باشند. این موضوع به نفع دانشجویان، نیروی کار، جامعه و اقتصاد خواهد بود. موضوع مهم دیگر توجه دقیق دانشکده به نقش فناوری دیجیتال در شکل دادن به آینده است. بسیاری از مشاغل جدید در صنعت ورزش با توجه به فناوری‌های دیجیتالی ایجاد خواهد شد و دانشکده‌های علوم ورزشی برای تجهیز دانشجویان خود به مهارت‌های جدید شغلی باید روندهای فناورانه و دیجیتالی را به دقت مشاهده کنند (راتن، 2019). موضوع مهم دیگر این است که دانشگاهیان نیاز است با کارفرمایان صنعت ارتباط و همکاری نزدیکی داشته باشند تا روند اشتغال دانشجویان در مسیر مناسبی قرار داشته باشد. با این ارتباط دانشگاهیان از انتظارات و تقاضاهای کارفرمایان صنعت آگاهی پیدا می‌کنند و مسیر شغلی بهتری می‌توانند به دانشجویان خود نشان دهند (ترن، 2016). این وظیفه دانشکده است که دید واقع بینانه‌ای به صنعت داشته باشد تا بتواند به انتظارات شغلی دانشجویان خود پاسخ دهد (بارنس^{۴۷}، 2014). دانشکده‌ها با آگاهی مناسب همچنین می‌توانند آرزوها و خواسته‌های بلندپروازانه دانشجویان را مدیریت کنند (بارن‌هیل^{۴۸} و همکاران، 2018). ایجاد تجربیات کارآفرینانه برای دانشجویان موضوع مهم دیگری در بخش کارآفرینی است. آزمایشگاه نوآوری نمونه مناسبی برای این موضوع است. هدف این آزمایشگاه ترویج و ارتقای فعالیتهای تیمی و کارآفرینی در میان دانشجویان، استادان، کارآفرینان و اعضای دانشگاه است و به نوعی هدف ارتقاء کارآفرینی و نوآوری در سراسر دانشگاه است. آزمایشگاه یک محیط کاری منحصر به فرد در اختیار اعضای دانشگاه قرار می‌دهد تا ایده‌های جدید و مدل‌های کسب و کار خود را آزمایش کنند. به این صورت که یک فضای اختصاصی برای تیم‌های پروژه فراهم می‌کند و از طریق آموزش و مشاوره، تیم‌های پروژه پشتیبانی می‌شوند (گودرزی و قربانی، 1398). کارآموزی نیز فرصت‌های زیادی برای تجربه کردن چیزهایی فراهم می‌کند که در کلاس وجود ندارد. (بگز و هورد^{۴۹}، 2010). برای اینکه یک برنامه کارآموزی موفقیت آمیز باشد باید به خوبی سازمان یافته، به طور مؤثر اجرا و از حمایت و سرمایه گذاری کامل ذینفعان مختلف برخوردار باشد. (برون^{۵۰} و همکاران، 2018).

بخش مهم دیگر در توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم

52 . Webster

53 . Mercado & Grady

47 . Barnes

48 . Barnhill

49 . Beggs & Hurd

50 . Brown

51 . Chalip

مرجعیت مناسبی کسب کنند ابتدا نیاز است شایسته‌سالاری را در خودشان نهادینه کنند. مرجعیت و اعتبار و برندینگ مناسب این دانشکده‌ها بسیار دور از ذهن است زمانی که این دانشکده‌ها خالی از اساتید شایسته، دانشجویان مستعد و نیروی انسانی اثربخش است. بدین خاطر دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی نیاز است سیستم‌گزینی‌های صحیحی برای به‌کارگیری اساتید و جذب دانشجویان داشته باشند. هر چقدر این سیستم بهتر کار کند امکان توسعه نیز بیشتر به واقعیت نزدیک می‌شود (پرچرت و اسپوئل⁵⁴، 2017). دانشجویان علوم ورزشی نسل بعدی محققان، اساتید، کارکنان و رهبران سازمان‌های ورزشی هستند و خروجی بی‌کیفیت آسیب‌های زیادی به دانشکده‌های علوم ورزشی خواهد زد (کاستا، 2005).

دانشکده علوم ورزشی و تربیت‌بدنی باید مزیت رقابتی داشته باشند. رشته مدیریت ورزشی با بسیاری از رشته‌های مدیریت دانشکده کسب و کار همپوشانی‌هایی دارد. این همپوشانی برای رشته روانشناسی ورزشی، جامعه‌شناسی ورزشی، فیزیولوژی ورزشی، آسیب‌شناسی ورزشی و ... نیز وجود دارد. حوزه‌های علوم ورزشی باید مزیت‌هایی داشته باشند که بتوانند نشان دهند در زمینه‌های خاص در مقایسه با رقبای برتری ملموسی دارند. روش‌های تدریس و یادگیری خاص، ارتباط نزدیک با صنعت ورزش، زیرساخت و اماکن مناسب ورزشی هر کدام می‌توانند باعث مزیت برای یک دانشکده شوند. برای مزیت رقابتی تحلیل داخلی و خارجی دقیق بسیار مهم می‌باشد. بین‌المللی سازی یکی از موضوعات مهم در زمینه دانشگاه می‌باشد و دانشکده‌ها نیاز به مزیت رقابتی دارند تا بتوانند به سطوح منطقه‌ای، ملی، بین‌المللی به ویژه در حوزه علم و فناوری ورود کنند. در نهایت باید به این موضوع اشاره کرد که توسعه مفهومی تک‌بعدی نیست و نیاز است کلیه شاخص‌ها در کنار هم رشد کنند. اگر یک بعد رشد نکند این بخش تبدیل به گلوگاه و مانع رشد برای سایر ابعاد می‌شود.

برای توسعه در نظر گرفتن یک واقعیت بسیار اهمیت دارد: اگر بخشی از راه‌حل نباشید، پس قطعاً بخشی از مشکل هستید (میلر، 2011). دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی باید خود را به طور مستمر ارزیابی کنند و ببینند برای چه میزان از مشکلات جامعه راه‌حل هستند. تنوع در ترکیب جمعیت دانشجویی و آموزش عالی، در دسترس بودن برای عموم، پاسخ به انتظارات و نیازهای صنعت، لزوم به دست آوردن منابع مالی جدید و متنوع و تأمین امنیت آنها به منظور حمایت از فعالیتهای

اجتماع را می‌توانند حل کنند. احداث اماکن ورزشی در بسیاری اوقات می‌تواند امنیت و رفاه مناسبی به مناطق مختلف هدیه دهد. دانشکده‌های تربیت‌بدنی و ورزشی می‌توانند در بسیاری از مناطق باعث تشویق افراد جامعه به ورزش کردن شوند و شور و انگیزه خاصی برای مردم منطقه به وجود آورند. زیگلر⁵⁵ (2007) در تحقیق خود با انتقاد به توجه فزاینده به ورزش‌های رقابتی این سوال را مطرح می‌کند که حوزه علوم ورزشی آیا به میزانی که باید به عنوان یک نهاد اجتماعی کمک مثبتی به جامعه می‌کند؟ دانشکده‌های علوم ورزشی باید تلاش کنند معایب، اشکالات و افراط موجود در حوزه ورزش رقابتی را تا حد ممکن کنترل کنند. علوم ورزشی با توجه نکردن به جامعه خود و قرارگیری در مسیر ورزش‌های رقابتی به نابودی ارزشهای اساسی زندگی فردی و اجتماعی کمک می‌کند.

بخش مهم دیگر در توسعه دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی موضوع مرجعیت علمی است که شامل زیرمفله‌های مزیت رقابتی، شایسته‌سالاری و جهت‌گیری مناسب است. دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی در جهان در ساختارهای متفاوتی قرار دارند. برخی اوقات رشته‌ای مانند مدیریت ورزشی در زیرمجموعه دانشکده کسب و کار قرار می‌گیرد و برخی اوقات در زیرمجموعه دانشکده حرکت‌شناسی قرار می‌گیرد. رشته‌هایی مانند جامعه‌شناسی ورزشی و روانشناسی ورزشی جایگاه مشخصی ندارند. نیاز است رشته‌های علوم ورزشی در مکان مناسب خود قرار داشته باشند تا بتوانند توسعه پیدا کنند. این موضوع به کشور، ورزش ملی، فرهنگ‌های مختلف، نیاز جامعه و صنعت و بسیاری از مسائل دیگر ارتباط پیدا می‌کند. موضوع کلیدی این است که باید به کلیه عوامل تأثیرگذار توجه شود و ساختار مناسب برای رشته‌های مختلف انتخاب شود. مرجعیت علمی رشته‌های علوم ورزشی هنوز با دیده تردید به آن نگاه می‌شود. هنوز نظریه و عمل پیوند مناسبی در حوزه ورزش ندارد و در صنعت ورزشی آن طور که باید و شاید اثربخشی خود را نشان نداده است. مشاورانی که در صنعت تغذیه ورزشی فعالیت می‌کنند بسیاری اوقات در رشته‌های دیگر به تحصیل پرداخته‌اند. بسیاری از مربیان ورزشی، پزشکان ورزشی، کارافرنان ورزش و ... در زمینه علوم ورزشی تحصیلاتی ندارند. هر چقدر افراد کمتری از حوزه علوم ورزشی در این جایگاه‌ها حضور داشته باشند، مطمئناً اعتبار و مرجعیت دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی کاسته می‌شود (کاستا، 2005). شایسته‌سالاری یکی دیگر از موضوعات مهم برای مرجعیت علمی است. دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی برای اینکه اعتبار و

مرتبط دانشگاهها و غیره، تحول اساسی در روش های تدریس و یادگیری همراه با توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات و ظهور دانشگاه‌های مجازی از جمله چالش های پیش روی آموزش عالی و دانشگاهها در بسیاری از کشورها به ویژه کشورهای در حال توسعه است (ساعت‌چیان و همکاران، 2018) که دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی نیز به این موضوعات باید توجه کنند. در این تحقیق 5 مولفه آموزش، پژوهش، کارآفرینی، ارتباط با جامعه و مرجعیت علمی برای توسعه علمی کاربردی دانشکده‌های تربیت‌بدنی و علوم ورزشی شناسایی گردید؛ دانشکده‌های علوم ورزشی برای توسعه پایدار نیاز است به این پنج متغیر توجه مناسبی داشته باشند و نمی‌توانند هیچ از این موارد را نادیده بگیرند. با این وجود این واقعیت را نمی‌توان انکار کرد که توسعه با برداشتن گام‌های آهسته و پیوسته صورت می‌پذیرد لذا دانشکده‌های علوم ورزشی برای توسعه پایدار نیاز است جهت‌گیری بلندمدت مناسبی در راستای موارد معرفی شده داشته باشند و در ابتدای راه توسعه براساس مزیت رقابتی دانشکده علوم ورزشی قدم در این راه بگذارند.

REFERENCES

- Adam, S., Wohlfart, O., & Hovemann, G. (2018). Academic Sport Management Education in Germany: An Attempt to Converge Labour Market and Higher Education. *Management*, 24, 26-5.
- Aldowah, H., Rehman, S. U., Ghazal, S., & Umar, I. N. (2017, January). Internet of Things in higher education: a study on future learning. In *Journal of Physics: Conference Series*, 892 (1), 1-10
- André, M. H., & Hastie, P. (2017). Sport Education in a Higher Education physical activity course. *European Journal of Physical Education and Sport Science*, 3(6), 22-35.
- Barnes, J.C. (2014). What becomes of our graduates? New employee job transition and socialization in sport administration. *Sport Management Education Journal*, 8(1), 27-34.
- Barnhill, C. R., Czekanski, W. A., & Pflieger, A. G. (2018). Getting to Know Our Students: A Snapshot of Sport Management Students' Demographics and Career Expectations in the United States. *Sport Management Education Journal (Human Kinetics)*, 12(1), 1-14.
- Beck, C (2002), "Mothering multiples: a Meta synthesis of Qualitative research", *MCN, the American journal of maternal/child Nursing*, 28(2): 93-99
- Beggs, B., & Hurd, A. R. (2010). Internships bring the classroom to life. *Parks and Recreation*, 45(2), 31.
- Bellucci, A., & Pennacchio, L. (2016). University knowledge and firm innovation: evidence from European countries. *The journal of technology transfer*, 41(4), 730-752.
- Borchert, T., & Schöffel, R. (2017). How does competence-oriented training with qualified Physical Education teachers work? Development and implementation of a web-based video analysis service (IQUER). *Journal of European Teacher Education Network (JETEN)*, 12(1), 64-72.
- Brown, C., Willett, J., Goldfine, R., & Goldfine, B. (2018). Sport management internships: Recommendations for improving upon experiential learning. *Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education*, 22, 75-81.
- Chalip, L. (2006). Toward a distinctive sport management discipline. *Journal of sport management*, 20(1), 1-21
- Costa, C. A. (2005). The status and future of sport management: A Delphi study. *Journal of Sport Management*, 19(2), 117-142.
- D'este, P., & Perkmann, M. (2011). Why do academics engage with industry? The entrepreneurial university and individual motivations. *The Journal of Technology Transfer*, 36(3), 316-339.
- de Schepper, J., & Sotiriadou, P. (2018). A framework for critical reflection in sport management education and graduate employability. *Annals of Leisure Research*, 21(2), 227-245.
- Doherty, A. (2013). "It takes a village:" Interdisciplinary research for sport management. *Journal of Sport*

- Management*, 27(1), 1-10.
- Ellapen, T. J., & Paul, Y (2016). Innovative sport technology through cross-disciplinary research: Future of sport science. *South African Journal for Research in Sport, Physical Education and Recreation*, 38(3), 51-59.
  - Gibbs, P., Jameson, J., & Elwick, A. (Eds.). (2019). *Values of the University in a Time of Uncertainty*. Springer International Publishing.
  - González-Serrano, M. H., Moreno, F. C., Valantine, I., & Hervás, J. C. (2019). How to detect potential sport intrapreneurs? Validation of the intrapreneurial intention scale with sport science students. *Journal of Entrepreneurship and Public Policy*. 8(1): 40-61
  - González-Serrano, M.H., Crespo, J., Pérez-Campos, C. and Calabuig, F. (2017), "The importance of developing the entrepreneurial capacities in sport sciences university students", *International Journal of Sport Policy and Politics*, 9 (4), 625-640.
  - Goodarzi, M., Ghorbani, M. (2019). A Look at Existing Laboratories in World Faculty of Management. *Science and Technology Policy Letters*, 09(3), 17-26. (in persian).
  - Herrera, H. (2017). A Review of Literature on the Benefits of Sport Education on Secondary Physical Education. *Kinesiology, Sport Studies, and Physical Education Synthesis Projects*. 19. 1-35.
  - Hines, A. (2009). How accurate are your forecasts? More accurate than you might think. *World Future Review*, 1(5), 5-22.
  - Kamali, Y. (2017). THE METHODOLOGY OF META SYNTHESIS AND IMPLICATIONS FOR PUBLIC POLICY. *political quarterly*, 47(3), 721-736. (in persian).
  - Keshavarz, L., Mehri Shandi, S. (2020). Analysis of the Barriers to Entrepreneurship in Sport from the Perspective of M.A Students of physical education and sport sciences at the University of Tehran. *Applied Research in Sport Management*, 135-142. (in persian).
  - Khurramov, E. E. (2017). Preparation of Future Physical Education Teachers to Innovative Activity During the Pedagogical Practice. *Eastern European Scientific Journal*, (5). 1-6.
  - Kirby, D.A. (2005). "Creating Entrepreneurial Universities in the UK: Applying entrepreneurship theory to practice". *Journal of Technology Transfer*. 31, 599-603.
  - Kirk, D. (2009). *Physical education futures*. Routledge.
  - Kirk, D. (2018). Physical education-as-health promotion: Recent developments and future issues. *Education and Health*, 36(3), 70-75.
  - Kliewe, T., Kesting, T., Plewa, C., & Baaken, T. (2019). *Developing Engaged and Entrepreneurial Universities*. Springer.
  - Kunttu, L., Huttu, E., & Neuvo, Y. (2018). How doctoral students and graduates can facilitate boundary spanning between academia and industry. *Technology Innovation Management Review*, 8 (6), 48-54
  - Kurczewska, A., Kyro, P., Lagus, K., Kohonen, O. and Lindh-Knuutila, T. (2018), "The interplay between cognitive, conative and affective constructs along the entrepreneurial learning process", *Education+Training*, 60(7/8): 891-908.
  - Lynch, T. (2016). *The Future of Health, Wellbeing and Physical Education: Optimising Children's Health Through Local and Global Community Partnerships*. Springer.
  - Mercado, H. U., & Grady, J. (2017). Teaching environmental sustainability across the sport management curriculum. *Sport Management Education Journal*, 11(2), 120-127.
  - Messum, D., Wilkes, L., Peters, C., & Jackson, D. (2017). Senior Managers'

- and Recent Graduates' Perceptions of Employability Skills for Health Services Management. *Asia-Pacific Journal of Cooperative Education*, 18(2), 115-128.
- Miller, R. (2011). Being without existing: the futures community at a turning point? A comment on Jay Ogilvy's "Facing the fold". *Foresight*. 13 (4), 24-34
  - Mirzazadeh, Z., kashtidar, M., Rahmanpour, A. (2021). Identifying and Prioritizing Factors Influencing the Startups of Sport Science Students in Iran Using Analytical Network process (ANP). *Applied Research in Sport Management*, 9(4), 71-90. (in persian).
  - Modarresi Saryazdi, S., Abbaspour, A., Sakhdari, K., Ghiasi, S. (2020). Identifying the Organizational Factors Affecting the Entrepreneurial University: A Meta-synthesis. *Organizational Culture Management*, 18(3), 425-456. (in persian).
  - Nite, C., & Singer, J. N. (2013). An examination of sport management doctoral programme research requirements. *Educate*, 13(2), 24-35.
  - Pitts, B. G., & Danylchuk, K. E. (2007). Examining the body of knowledge in sport management: A preliminary descriptive study of current sport management textbooks. *Sport Management Education Journal*, 1(1), 40-52.
  - Rahimi, A., Ehsani, M., saffari, M., Norouzi Seyed hossini, R. (2020). The role of knowledge-based culture with the knowledge management approach in advancing the third-generation university functions (Case study: Sports science faculties). *Applied Research in Sport Management*, 9(1), 107-118. (in persian).
  - Ratten, V. (2011), "Sport-based entrepreneurship: towards a new theory of entrepreneurship and sport management", *International Entrepreneurship and Management Journal*, 7 (1), 57-69.
  - Ratten, V. (2017), *Sports Innovation Management*, Routledge, Oxford.
  - Ratten, V. (2019). Sport entrepreneurship and public policy: future trends and research developments. *Journal of entrepreneurship and public policy*. 8 (1), 207-216.
  - Ratten, V., & Jones, P. (2018). Future research directions for sport education: toward an entrepreneurial learning approach. *Education+ Training*. 60 (5), 490-499.
  - Reddan, G., & Rauchle, M. (2020). Quality WIL+ CDL= Employability. *WIL*, 28-31.
  - Robertson, S. L. (2017). Colonising the future: Mega-trade deals, education services and global higher education markets. *Futures*, 94, 24-33.
  - Saatchian, V., Mahmoudi, A., & Rahimizadeh, M. (2018). Background Damages in Relationship Management between Faculty of Physical Education and Sport Science, and Executive Part of Sport Industry. Developing a Model. *Choregia*, 14(2). 22-38.
  - Sandelowski, M., & Barros, J. (2007), *Handbook for synthesizing qualitative research*, Springer publishing company Inc
  - Schoepfer, K. L., & Dodds, M. (2010). Internships in sport management curriculum: Should legal implications of experimental learning result in the elimination of the sport management internship. *Marq. Sports L. Rev.*, 21, 183.
  - Siedentop, D. (2002), "Sport education: a retrospective", *Journal of Teaching in Physical Education*, 21 (4), 409-418
  - Smith, M. F. (2019). The Application of Entrustable Professional Activities (EPAs) within Sport Science Education: An Exploratory Approach. *IMPact: The University of Lincoln Journal for*

- Higher Education Research*, 1(5). 1-18.
- Snijders, D., van der Duin, P., Marchau, V., & van Doorn, G. J. (2018). Scenarios for ICT-related education: a qualitative meta-analysis. *Journal of Futures Studies*, 23(2), 13-28.
  - Strunk, Frederike. (2014). The German Enquete Commission on growth, prosperity and quality of life: a model for futures studies? *European Journal of Futures Research*, (2), 58-65.
  - Tran, T. T. (2016). Enhancing graduate employability and the need for university-enterprise collaboration. *Journal of Teaching and Learning for Graduate Employability*, 7(1), 58-71.
  - Ughetto, E. (2007). Foresight as a triple helix of industry, university and government relations. *Foresight*. 9 (5) 14 - 22
  - United Nations educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO). (2015). Quality physical education: Guidelines for policy makers. paris: UNESCO publishing.
  - Webster, C. A., Stodden, D. F., Carson, R. L., Egan, C., & Nesbitt, D. (2016). Integrative public health-aligned physical education and implications for the professional preparation of future teachers and teacher educators/researchers in the field. *Quest*, 68(4), 457-474.
  - Yasar, O. M., & Turgut, M. (2019). Sport science college students and career stress. *Cypriot Journal of Educational Sciences*, 14(4), 580-589.
  - Zaharia, N., & Kaburakis, A. (2016). Bridging the gap: US sport managers on barriers to industry-academia research collaboration. *Journal of Sport Management*, 30(3), 248-264.
  - Zeigler, E. F. (2007). Sport management must show social concern as it develops tenable theory. *Journal of Sport Management*, 21(3), 297-318.